

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.6.2011
COM(2011) 370 final

2011/0172 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind eficiența energetică și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE

{SEC(2011) 779 final}
{SEC(2011) 780 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Uniunea și-a stabilit ca obiectiv pentru anul 2020 reducerea consumului său de energie primară cu 20 %¹, iar acest obiectiv a fost identificat drept unul dintre cele cinci obiective principale ale Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii².

Cele mai recente estimări ale Comisiei, care iau în considerare obiectivele naționale de eficiență energetică pentru 2020 stabilite de statele membre în contextul Strategiei Europa 2020, sugerează că Uniunea va realiza doar jumătate din obiectivul de 20 % până în 2020³. Consiliul European⁴ și Parlamentul European⁵ au solicitat Comisiei să adopte o nouă strategie ambițioasă în materie de eficiență energetică pentru a valorifica potențialul considerabil existent printr-o acțiune hotărâtă.

Pentru a oferi un nou impuls eficienței energetice, la 8 martie 2011 Comisia a prezentat un nou Plan pentru eficiență energetică (PEE), care stabilește măsurile de obținere a viitoarelor economii în ceea ce privește aprovizionarea și consumul de energie.

Prezenta propunere legislativă transformă anumite aspecte ale PEE în măsuri obligatorii. Principalul scop al propunerii constă în aducerea unei contribuții semnificative la îndeplinirea obiectivului UE de 20% în materie de eficiență energetică până în 2020. Pentru a avea succes, propunerea trebuie să fie adoptată și pusă în aplicare imediat de către statele membre.

De asemenea, propunerea privește dincolo de obiectivul de 20 % și caută să stabilească un cadru comun pentru promovarea eficienței energetice în Uniune după 2020. Propunerea constituie o prioritate strategică în cadrul programului de lucru al Comisiei pentru anul 2011.

1.2. Contextul general

Pe fondul intensificării importurilor de energie ale Uniunii la prețuri în creștere, accesul la resursele energetice va juca pe termen mediu un rol mult mai important, cu riscul de a avea repercusiuni grave asupra creșterii economice a UE. Aceasta explică de ce eficiența energetică este unul dintre principalele aspecte ale inițiativei emblematică Europa 2020 pentru o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor⁶. Eficiența energetică este modalitatea cea mai rentabilă și mai rapidă de creștere a securității aprovizionării, fiind în același timp o modalitate eficientă de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră responsabile de schimbările climatice. Astfel cum se subliniază în Comunicarea Comisiei „Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050”⁷, eficiența energetică poate ajuta Uniunea să atingă și chiar să depășească obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

¹ 7224/1/07, REV 1.

² COM(2010)2020.

³ SEC(2011)277.

⁴ EUCO 2/1/11.

⁵ 2010/2107(INI).

⁶ COM(2011)21.

⁷ COM(2011)112.

Transformarea economiei europene într-o economie mai eficientă din punct de vedere energetic va avea, de asemenea, impacturi pozitive în ceea ce privește creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Economii de energie eliberează resurse financiare care pot fi reinvestite în alte sectoare ale economiei și care pot reduce tensiunea asupra bugetelor publice. Pentru cetățeni, eficiența energetică echivalează cu facturi mai mici la energie. Sărăcia energetică poate fi abordată în mod strategic prin adoptarea unor măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice. În cele din urmă, o producție mai mare cu un consum mai mic ar trebui să îmbunătățească competitivitatea industriilor europene și să le promoveze pe piețele globale ale tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic. Eficiența energetică și economiile de energie avantajează economia Uniunii ca întreg, sectorul public, comerțul și persoanele particulare. Din aceste motive, Strategia Energie 2020 a identificat eficiența energetică drept una dintre prioritățile cheie ale politicii energetice a Uniunii pentru următorii ani.

1.3. Dispoziții în vigoare

Domeniul de aplicare a celor două directive, Directiva privind cogenerarea (2004/8/CE, Directiva PCCE) și Directiva privind serviciile energetice (2006/32/CE, DSE)⁸, se suprapune cu prezenta propunere. Niciuna dintre aceste directive nu a reușit să valorifice pe deplin potențialul de economisire a energiei. Prin urmare, se propune abrogarea celor două directive în momentul intrării în vigoare a noii directive, cu excepția articolului 4 alineatele (1)-(4) și a anexelor I, III și IV la DSE. Aceste dispoziții se referă la realizarea până în 2017 a unui obiectiv indicativ de economisire a energiei de 9% din consumul final de energie din fiecare stat membru în cei 5 ani înainte de punerea în aplicare a DSE. Acest obiectiv - deși diferit ca domeniu de aplicare și ca nivel de ambiție - contribuie la realizarea până în 2020 a obiectivului UE de 20% privind eficiența energetică și, prin urmare, trebuie să rămână în vigoare până în 2017.

Alte dispoziții care se suprapun cu dispozițiile noii directive apar la articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/30/UE privind etichetarea energetică⁹, care vor fi abrogate în momentul intrării în vigoare a noii directive.

1.4. Coerența cu alte politici și obiective ale Uniunii

Prezenta propunere se întemeiază pe Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii¹⁰, întrucât obiectivul UE de 20 % în materie de eficiență energetică face parte din cele cinci obiective principale din cadrul strategiei. Aceasta este una dintre propunerile planificate pentru anul 2011 în cadrul uneia dintre cele șapte inițiative cheie ale strategiei, și anume inițiativa emblematică Europa 2020 pentru o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor. Prezenta propunere este coerentă cu politica UE în domeniul climei și vine în completarea acesteia.

De asemenea, obiectivul privind reducerea consumului de energie vizat de prezenta propunere ar trebui să ajute statele membre să-și atingă obiectivele naționale privind ponderea energiei obținute din surse regenerabile prevăzute de Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile¹¹.

⁸ JO L 144, 27.4.2008, p. 64.

⁹ JO L 153, 18.6.2010, p. 1.

¹⁰ EUCO 13/10.

¹¹ JO L 140, 23.4.2009, p. 16.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

2.1. Consultarea, colectarea datelor și utilizarea expertizei

Propunerea a fost elaborată pe baza numeroaselor contribuții furnizate de către statele membre și părțile interesate cu diverse ocazii, inclusiv în urma consultării online a publicului larg¹². O altă consultare amplă a fost lansată în ianuarie 2011 de către grupurile de lucru ale forumului privind energia durabilă organizat la București (incluzând reprezentanți și părți interesate din statele membre)¹³. S-a efectuat o analiză exhaustivă a impactului opțiunilor propuse pe baza rezultatelor a trei modele și a numeroase studii. Analiza respectivă a studiat impactul economic, social și de mediu al opțiunilor în cauză, luând în considerare principiul subsidiarității și al proporționalității.

2.2. Evaluarea impactului

Evaluarea impactului explorează o serie de opțiuni împărțite pe trei niveluri:

- **Opțiunile politice de la primul nivel** analizează modalitățile de îmbunătățire a cadrului politic actual. Analiza vizează în principal aspectele referitoare la întrebarea dacă abordarea actuală a DSE privind stabilirea obiectivelor de îndeplinit ar trebui prelungită până în 2020, dacă ar trebui adăugate obiective naționale privind economiile de energie pentru a atinge obiectivul UE de 20 % și, în caz afirmativ, dacă acestea ar trebui să aibă caracter obligatoriu sau doar orientativ.

Concluzia analizei este că obiectivele Directivei privind serviciile energetice trebuie menținute pentru sectoarele utilizatorilor finali până la termenul limită al acestora, în 2016, însă pentru atingerea obiectivului de 20 % în materie de eficiență energetică acestea trebuie completate cu obiective mai ambițioase privind economiile de energie în cadrul procesului Europa 2020. Analiza indică faptul că, în prezent, obiectivele respective nu trebuie să aibă un caracter obligatoriu și că măsurile obligatorii pot obține rezultate echivalente sau chiar mai bune. Măsurile obligatorii, împreună cu cadrul politic actual, ar trebui să fie suficiente pentru a atinge obiectivul UE de 20 % până în 2020. Cu toate acestea, este necesară continuarea progresului și adoptarea din timp a acțiunilor corective corespunzătoare pentru a se asigura îndeplinirea obiectivului de 20 % până în 2020 în cazul în care progresul se dovedește a fi, în cele din urmă, inadecvat.

- **Opțiunile politice de la cel de-al doilea nivel** explorează diferitele măsuri de abordare a potențialului economic neexploatat în materie de cerere și ofertă.

Evaluarea impactului consideră sistemele de obligații în ceea ce privește economiile de energie drept o opțiune posibilă de generare a economiilor de energie în sectoarele utilizatorilor finali. Aceasta concluzionează că obligațiile în ceea ce privește economiile de energie au drept scop atingerea de economii semnificative și că ar trebui consolidate dispozițiile existente ale Directivei privind serviciile energetice (în temeiul acesteia, obligațiile sunt doar una dintre opțiunile puse la dispoziția statelor membre pentru a asigura că utilitățile energetice înregistrează economii de energie în sectoarele utilizatorilor finali). Problemele analizate în acest caz se referă la nivelul economiilor de energie solicitate din partea utilităților energetice și la proiectarea sistemelor de obligații, care ar putea fi decisă în totalitate de statele membre sau ar putea fi armonizată în privința caracteristicilor esențiale ale

¹² Pentru mai multe detalii, a se consulta secțiunea 1.2 din evaluarea impactului, precum și anexele I și II.

¹³ Proiectele de raport sunt disponibile la: <http://ec.europa.eu/energy/efficiency/bucharest>.

proiectului. Evaluarea impactului sugerează introducerea sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește economiile de energie în toate statele membre, pentru a genera o reducere anuală finală a consumului de energie de 1,5 %. În timp ce anumite caracteristici esențiale trebuie armonizate la nivelul Uniunii (sectoarele vizate, nivelul de ambiție și metodele de calcul), statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a adapta sistemele respective la propria situație națională sau de a-și păstra, în mare măsură, sistemele actuale. De asemenea, s-a luat în considerare opțiunea privind introducerea unui sistem european de comercializare a certificatelor albe, însă aceasta a fost respinsă din aceleași considerente ca și opțiunea privind armonizarea integrală a tuturor caracteristicilor de proiectare ale sistemului.

Un alt set de opțiuni politice examinează măsurile care implică sectorul public. Analiza concluzionează că două măsuri pot fi benefice. În primul rând, 3 % din clădirile deținute de către organismele publice ar trebui renovate anual pentru a atinge niveluri optime din punct de vedere al costurilor, ceea ce ar însemna o dublare a ratei actuale a renovărilor. În al doilea rând, ar trebui ca organismele publice să achiziționeze produse și clădiri cu un nivel înalt de performanță energetică pe baza etichetelor și a certificatelor de performanță energetică disponibile.

Alte opțiuni cu un impact pozitiv semnificativ în raport cu costurile sunt cele care au drept scop promovarea pieței de servicii energetice, informarea mai detaliată și mai frecventă a gospodăriilor și a societăților cu privire la consumul energetic real prin intermediul facturilor și al contoarelor inteligente, precum și prin intermediul auditurilor energetice obligatorii pentru întreprinderile mari. Evaluarea impactului arată că toate aceste măsuri sunt importante pentru reducerea decalajului informațional care reprezintă una dintre barierele din calea eficienței energetice și că acestea pot genera economii energetice majore. Alte opțiuni de promovare a eficienței energetice prin intermediul măsurilor voluntare sunt considerate insuficiente pentru valorificarea întregului potențial disponibil de economisire a energiei.

De asemenea, evaluarea impactului analizează măsurile care pot contribui la valorificarea potențialului de eficiență energetică în ceea ce privește transformarea și distribuția energiei. Evaluarea respinge opțiunile care implică continuarea dispozițiilor Directivei PCCE actuale deoarece acestea nu promovează eficiența energetică în sectorul aprovizionării cu energie, ci doar în legătură cu cogenerarea și fără a asigura o aplicare efectivă a Directivei PCCE (statele membre trebuie doar să colecteze informații și să înainteze un raport Comisiei). Analiza sugerează că stabilirea cerințelor minime de performanță în ceea ce privește generarea de energie (inclusiv în ceea ce privește PCEE obligatorie și cerințele de încălzire/răcire centralizată pentru noile instalații de generare a energiei electrice, precum și conectarea obligatorie și accesul prioritar al cogenerării cu randament ridicat la rețeaua de electricitate) ar îmbunătăți în mod considerabil eficiența energetică în cadrul procesului de generare. Stabilirea obligațiilor de eficiență energetică pentru autoritățile de reglementare energetică ar fi, de asemenea, importantă pentru îmbunătățirea eficienței în ceea ce privește transportul și distribuția energiei.

Evaluarea impactului examinează opțiunile de raportare și monitorizare națională a punerii în aplicare. Pentru a se limita povara administrativă, asigurându-se, în același timp, monitorizarea corespunzătoare a progresului, evaluarea sugerează introducerea unei forme sumare de raportare anuală în cadrul programelor naționale anuale de reformă pe baza unei selecții a indicatorilor referitori la eficiența energetică și la economiile de energie. Aceasta ar fi completată de informații mai detaliate în privința măsurilor și programelor de eficiență energetică, care ar fi solicitate statelor membre doar la un interval de trei ani.

- Opțiunile politice de la cel de-al treilea nivel evaluează forma juridică a măsurilor selectate de la primul și cel de-al doilea nivel. Evaluarea concluzionează că, pentru atingerea nivelului

propus al obiectivului UE de 20 % în materie de eficiență energetică, politicile UE trebuie să beneficieze de potențialul de economisire a energiei în fiecare sector, inclusiv în sectoarele excluse din domeniul de aplicare a Directivei privind serviciile energetice. Din acest motiv, se propune adoptarea unei noi propuneri legislative care să reglementeze domeniul de aplicare a celor două directive și să îl extindă la toate sectoarele cu potențial de economisire a energiei. Combinarea celor două directive într-un singur text legislativ a fost considerată drept cea mai bună opțiune de simplificare a cadrului juridic existent și de asigurare a unei mai bune coerențe.

Analiza nu a fost atât de concludentă în ceea ce privește forma juridică. Cu toate acestea, întrucât dispozițiile specifice ale propunerii legislative au fost completate, este clar că, având în vedere conținutul și necesitatea adoptării unor măsuri suplimentare de punere în aplicare la nivel național, o directivă reprezintă cea mai adecvată formă juridică.

Exercițiul de modelare privind evaluarea impactului global al opțiunilor politice selectate arată că, pentru UE27, efectul net al măsurilor propuse îndeplinește obiectivul de reducere cu 20 % a consumului de energie primară. De asemenea, evaluarea impactului indică faptul că costurile suplimentare privind atingerea obiectivului global de 20 % prin intermediul setului de măsuri selectate sunt modeste în comparație cu beneficiile. Impacturile globale economice, sociale și de mediu ale măsurilor vor aduce o contribuție pozitivă semnificativă la politicile UE și vor sta la baza Strategiei Europa 2020.

Eficiența energetică este una dintre principalele căi de atingere a obiectivelor Foii de parcurs pentru o economie cu emisii reduse de dioxid de carbon până în 2050. Prețurile cotelor ETS sunt un stimulent important pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. În timp ce exercițiile de modelare desfășurate în vederea pregătirii prezentei propuneri au arătat că măsurile sale vor oferi cu siguranță reduceri suplimentare ale emisiilor de gaze cu efect de seră, acestea nu au fost concludente cu privire la eventualul impact asupra prețului cotelor ETS. La punerea în aplicare a obiectivului de 20% privind eficiența energetică, Comisia va trebui să monitorizeze impactul noilor măsuri asupra Directivei 2003/87/CE, stabilind directiva UE privind comercializarea cotelor de emisii (ETS), pentru a menține stimulentele din sistemul de comercializare a emisiilor pentru investițiile cu emisii scăzute de carbon și pentru a pregăti sectoarele ETS pentru inovațiile necesare în viitor. În această privință, trebuie avute în vedere măsuri adecvate, inclusiv recalibrarea sistemului de comercializare a emisiilor prin punerea deoparte a unui număr corespunzător de cote din partea care urmează să fie licitată în perioada 2013-2020, dacă se ia o decizie politică în acest sens.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Rezumatul acțiunii propuse

Propunerea de directivă prevede un cadru comun pentru promovarea eficienței energetice în interiorul Uniunii pentru a asigura îndeplinirea obiectivului de reducere cu 20 % a consumului de energie primară până în 2020 și pentru a deschide drumul spre viitoarea eficiență energetică. Aceasta stabilește norme menite să elimine barierele și să depășească anumite carențe ale pieței care frânează eficiența în materie de aprovizionare și consum de energie.

În ceea ce privește sectoarele utilizatorilor finali, propunerea de directivă se axează pe măsurile care stabilesc cerințele impuse sectorului public atât cu privire la renovarea clădirilor deținute de către acesta, cât și la aplicarea standardelor privind randamentul energetic ridicat în momentul achiziționării de clădiri, produse și servicii. Propunerea solicită statelor membre să stabilească sisteme naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică. Aceasta solicită efectuarea periodică de audituri energetice obligatorii în cazul întreprinderilor mari și stabilește o serie de cerințe pentru societățile energetice referitoare la contorizare și facturare.

În ceea ce privește sectorul aprovizionării cu energie, propunerea solicită statelor membre să adopte planuri naționale de încălzire și răcire pentru a dezvolta potențialul de generare cu randament ridicat a energiei și de încălzire și răcire centralizată eficientă și pentru a se asigura că regulamentele privind amenajarea teritoriului se aliniază acestor planuri. Statele membre trebuie să adopte criteriile de autorizare care asigură amplasarea instalațiilor în situri apropiate de locurile cu cerere de energie termică și dotarea cu unități PCCE cu randament ridicat a tuturor instalațiilor noi care generează energie electrică și a instalațiilor existente substanțial renovate. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili condiții de scutire de la această obligație în cazul în care au fost îndeplinite anumite condiții. De asemenea, propunerea solicită statelor membre să stabilească un inventar al datelor privind eficiența energetică pentru instalațiile bazate pe arderea combustibililor sau pe rafinarea țițeiului și a gazului și stabilește cerințe privind accesul prioritar/garantat la rețea, repartizarea prioritară a energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat și conectarea noilor instalații industriale care produc căldură reziduală la rețelele de încălzire sau de răcire centralizată.

Alte măsuri propuse includ cerințe de eficiență pentru autoritățile naționale de reglementare din domeniul energiei, acțiuni de informare și de sensibilizare a populației, cerințe privind disponibilitatea sistemelor de certificare, acțiuni de promovare a dezvoltării serviciilor energetice și obligația statelor membre de a elimina obstacolele din calea eficienței energetice, în special fragmentarea motivațiilor între proprietarul și chiriașul unei clădiri sau între proprietarii unei clădiri.

În cele din urmă, propunerea prevede stabilirea obiectivelor naționale de eficiență energetică pentru 2020 și solicită Comisiei să evalueze în 2014 dacă obiectivul UE de reducere cu 20 % a consumului de energie primară până în 2020 este realizabil. Comisia are obligația să înainteze evaluarea Parlamentului European și Consiliului, urmată, după caz, de o propunere legislativă care stabilește obiective naționale obligatorii.

3.2. Temeiul juridic

Propunerea are la bază articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu articolul 194 alineatul (1), „în contextul stabilirii și funcționării pieței interne și în ceea ce privește necesitatea de a conserva și îmbunătăți mediul, politica Uniunii în materie de energie vizează, în spiritul solidarității dintre statele membre, să (...) c)

promoveze eficiența energetică și economiile de energie, precum și dezvoltarea de noi forme de energie regenerabilă”. Scopul propunerii constă în stabilirea unui cadru comun de promovare a eficienței energetice în Uniune.

3.3. Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității se aplică prezentei propuneri în măsura în care politica energetică nu este de competență exclusivă a Uniunii.

Uniunea și-a stabilit ca obiectiv pentru anul 2020 reducerea consumului său de energie primară cu 20 %, iar acest obiectiv a fost identificat drept unul dintre cele cinci obiective esențiale pentru Strategia Europa 2020. Cadrul actual privind eficiența energetică, în special Directiva privind serviciile energetice și Directiva PCCE, nu a reușit să valorifice potențialul existent de economisire a energiei. Măsurile adoptate în prezent de către statele membre sunt, de asemenea, insuficiente pentru depășirea barierelor existente pe piață și în domeniul reglementării.

Provocările energetice abordate de prezenta propunere (securitatea aprovizionării cu energie, durabilitatea și schimbările climatice, precum și competitivitatea UE) sunt de interes la nivelul întregii Uniuni. Este necesar un răspuns colectiv la nivelul UE pentru a se asigura coordonarea acțiunilor și îndeplinirea cu o mai mare eficiență a obiectivelor comune.

Măsurile propuse de noua directivă asigură contribuția corespunzătoare a statelor membre la eforturile necesare pentru atingerea obiectivului de 20 % și condiții echitabile pentru toți actorii de pe piață, în special prin stabilirea cerințelor minime în materie de eficiență energetică (de exemplu, în ceea ce privește accesul la piețele publice, obligațiile privind efectuarea de audituri energetice în cazul întreprinderilor, obligațiile în ceea ce privește economiile de energie impuse utilităților energetice și accesul la rețea pentru procedurile de cogenerare). Propunerea oferă garanții investitorilor în ceea ce privește îndeplinirea obiectivului UE și sprijinirea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice, cum ar fi cogenerarea cu randament ridicat și încălzirea și răcirea centralizată.

3.4. Principiul proporționalității și alegerea instrumentului juridic

Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului privind eficiența energetică. Aceasta stabilește cerințe stricte în ceea ce privește eficiența energetică într-o serie de domenii, însă statele membre păstrează o marjă de manevră importantă pentru a favoriza măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice într-un mod care să fie cât mai adecvat situației lor naționale.

Instrumentul ales este o directivă pe care statele membre urmează să o transpună în legislația națională. Directiva definește rezultatul final care urmează să fie obținut și cerințele generale, lăsând în același timp suficientă flexibilitate statelor membre pentru a adapta punerea în aplicare la specificitățile lor naționale. În cazul de față, directiva este suficientă pentru a îndeplini obiectivele propunerii. Prin urmare, nivelul constrângerii impuse este proporțional cu obiectivul avut în vedere.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

După cum se precizează în fișa financiară care însoțește prezenta directivă, directiva va fi pusă în aplicare în baza bugetului existent și nu va avea un impact asupra cadrului financiar multianual.

5. INFORMAȚII SUPLIMENTARE

5.1. Simplificarea „*acquis*”-ului

Deși nu figurează pe lista măsurilor avute în vedere de planul de lucru privind simplificarea, propunerea contribuie la simplificarea „*acquis*”-ului. Ca rezultat al adoptării prezentei propuneri, Directiva privind serviciile energetice și Directiva PCCE vor fi înlocuite cu o singură directivă, care oferă o abordare mai integrată în ceea ce privește eficiența energetică și economiile de energie. De asemenea, ar trebui să rezulte o anumită simplificare administrativă din necesitatea de a transpune o singură directivă în loc de două.

Obligațiile de raportare sunt în prezent prevăzute de ambele directive. Acestea vor fi înlocuite cu un singur set de rapoarte anuale (detaliat la fiecare trei ani), care au la bază procesul de raportare în temeiul Strategiei Europa 2020.

De asemenea, prezenta propunere simplifică cerințele de măsurare a economiilor de energie prevăzute de actuala directivă DSE. În acest sens, aceasta ar trebui să contribuie la reducerea semnificativă a poverii administrative cu care se confruntă în prezent statele membre.

5.2. Abrogarea legislației existente

Adoptarea propunerii va conduce la abrogarea legislației existente. Abrogarea vizează articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/30/UE; Directiva 2004/8/CE și Directiva 2006/32/CE. Articolul 4 alineatele (1)-(4) și anexele I, III și IV la Directiva 2006/32/CE se abrogă doar de la 1 ianuarie 2017.

5.3. Clauză de reexaminare/revizuire/caducitate

Propunerea include o serie de clauze de revizuire.

5.4. Reformare

Propunerea nu implică reformare.

5.5. Tabel de corespondență

Statele membre trebuie să comunice Comisiei textul dispozițiilor naționale de transpunere a directivei, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

5.6. Spațiul Economic European (SEE)

Propunerea vizează un subiect care prezintă interes pentru SEE și, prin urmare, trebuie să fie aplicabilă acestuia.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind eficiența energetică și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene¹⁴,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁶,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea se confruntă cu provocări fără precedent cauzate de dependența crescândă față de importurile de energie și de cantitatea redusă de resurse energetice, precum și de necesitatea de a limita schimbările climatice și de a depăși criza economică. Eficiența energetică reprezintă o modalitate importantă prin care pot fi abordate provocările în cauză. Aceasta îmbunătățește securitatea aprovizionării Uniunii prin reducerea consumului de energie primară și a importurilor de energie. Eficiența energetică contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră rentabilă și, prin urmare, la atenuarea schimbărilor climatice. Trecerea la o economie mai eficientă din punct de vedere energetic ar trebui, de asemenea, să accelereze difuzarea soluțiilor inovatoare în plan tehnologic și să îmbunătățească competitivitatea industriei în Uniune, favorizând creșterea economică și crearea de locuri de muncă de înaltă calitate în anumite sectoare care au legătură cu eficiența energetică.
- (2) Concluziile Președinției Consiliului European din 8 și 9 martie 2007 au subliniat necesitatea de a spori eficiența energetică în cadrul Uniunii în vederea îndeplinirii obiectivului european de reducere cu 20% a consumului de energie primară până în

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ JO C , , p. .

2020 în raport cu previziunile pentru anul respectiv. Aceasta echivalează cu o reducere a consumului european de energie primară de 368 Mtep până în 2020¹⁷.

- (3) Concluziile Președinției Consiliului European din 17 iunie 2010 au confirmat că obiectivul de eficiență energetică este unul dintre obiectivele esențiale ale noii strategii europene pentru crearea de locuri de muncă și pentru creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii (Strategia Europa 2020). În cadrul acestui proces și pentru a pune în aplicare acest obiectiv la nivel național, statele membre au obligația să-și stabilească obiectivele naționale în strâns dialog cu Comisia și să indice, în programelor lor naționale de reformă, modalitatea prin care intenționează să realizeze obiectivele în cauză.
- (4) Comunicarea Comisiei intitulată „Energie 2020”¹⁸ plasează eficiența energetică la baza strategiei energetice a UE pentru 2020 și subliniază necesitatea unei noi strategii în materie de eficiență energetică care să permită tuturor statelor membre să decupleze consumul energetic de creșterea economică.
- (5) În Rezoluția sa din 15 decembrie 2010 privind reexaminarea planului de acțiune pentru eficiență energetică¹⁹, Parlamentul European a solicitat Comisiei să includă în planul revizuit de acțiune pentru eficiență energetică măsuri menite să reducă decalajul pentru a atinge obiectivul global al UE în materie de eficiență energetică în 2020.
- (6) Una dintre inițiativele emblematică ale Strategiei Europa 2020 este „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”, adoptată de către Comisie la 26 ianuarie 2011²⁰. Aceasta identifică eficiența energetică drept un element esențial în asigurarea durabilității consumului de energie.
- (7) Concluziile Președinției Consiliului European din 4 februarie 2011 au recunoscut că obiectivul UE în materie de eficiență energetică nu se află pe calea cea bună și că se impune o acțiune fermă care să valorifice potențialul semnificativ pentru economii mai mari de energie în ceea ce privește clădirile, transportul, produsele și procesele.
- (8) La 8 martie 2011, Comisia a adoptat Planul 2011 pentru eficiență energetică²¹. Acesta a confirmat că Uniunea nu își poate îndeplini obiectivul privind eficiența energetică. Pentru a remedia acest aspect, Comisia a elaborat o serie de politici și măsuri în ceea ce privește eficiența energetică care reglementează întregul lanț energetic, inclusiv generarea, transportul și distribuția energiei; rolul principal al sectorului public în ceea ce privește eficiența energetică; clădirile și aparatele; industria și necesitatea de a autoriza consumatorii finali să-și gestioneze propriul consum de energie. Eficiența energetică în sectorul transportului a fost analizată în paralel în Cartea albă privind transporturile, adoptată la 28 martie 2011²². În particular, inițiativa 26 din cartea albă solicită standarde corespunzătoare pentru emisiile de CO₂ produse de vehiculele din

¹⁷ Previziunile din 2007 au indicat un consum de energie primară de 1842 Mtep până în 2020. Rezultă o reducere de 20% echivalentă cu 1474 Mtep până în 2020, și anume o reducere de 368 Mtep în raport cu previziunile.

¹⁸ COM/2010/0639 final.

¹⁹ 2010/2107(INI).

²⁰ COM(2011)21.

²¹ COM(2011) 109 final.

²² COM(2011) 144 final.

toate formele de transport care să fie completate, după caz, de cerințe privind randamentul energetic pentru a aborda toate tipurile de sisteme de propulsie.

- (9) La 8 martie 2011, Comisia a adoptat, de asemenea, Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon în 2050²³, prin care identifica, din această perspectivă, necesitatea de a se acorda o atenție sporită eficienței energetice.
- (10) În acest context, este necesară actualizarea cadrului juridic al Uniunii pentru eficiență energetică cu o directivă care urmărește obiectivul global al UE de reducere cu 20% a consumului de energie primară până în 2020 și îmbunătățiri ulterioare în materie de eficiență energetică după 2020. În acest scop, aceasta ar trebui să stabilească un cadru comun pentru promovarea eficienței energetice în cadrul Uniunii, precum și acțiuni specifice de punere în aplicare a unora dintre propunerile incluse în Planul 2011 pentru eficiență energetică și de îndeplinire a potențialului semnificativ nerealizat de economisire a energiei pe care îl identifică.
- (11) Decizia privind partajarea eforturilor (nr. 406/2009/CE)²⁴ solicită Comisiei să evalueze și să raporteze până în 2012 progresul înregistrat de Uniune și de statele sale membre în ceea ce privește îndeplinirea obiectivului de reducere cu 20% a consumului de energie până în 2020 în raport cu previziunile. De asemenea, decizia prevede că, pentru a ajuta statele membre să îndeplinească angajamentele Uniunii în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, Comisia ar trebui să propună, până la 31 decembrie 2012, măsuri noi sau consolidate pentru a spori eficiența energetică. Prezenta directivă răspunde cerinței în cauză. De asemenea, aceasta contribuie la îndeplinirea obiectivelor stabilite în Foaia de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon în 2050, în special prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul energiei și la atingerea până în 2050 a obiectivului de producere de energie electrică cu emisii zero.
- (12) Trebuie adoptată o abordare integrată pentru a valorifica întregul potențial existent de economisire a energiei, care include economiile din sectorul aprovizionării cu energie și, respectiv, din sectorul utilizatorilor finali. În același timp, ar trebui consolidate dispozițiile Directivei 2004/8/CE privind promovarea cogenerării pe baza cererii de energie termică utilă pe piața internă a energiei²⁵ și ale Directivei 2006/32/CE privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice²⁶.
- (13) Ar fi preferabilă îndeplinirea obiectivului de 20% în materie de eficiență energetică ca rezultat al punerii în aplicare cumulative a măsurilor naționale și europene specifice care promovează eficiența energetică în diferite domenii. Dacă abordarea în cauză nu reușește acest lucru, s-ar impune totuși consolidarea cadrului politic prin adăugarea unui sistem de obiective obligatorii. Prin urmare, într-o primă etapă, statele membre trebuie să-și stabilească obiectivele, schemele și programele naționale în materie de eficiență energetică. Acestea ar trebui să decidă singure dacă obiectivele respective ar trebui să aibă caracter obligatoriu sau indicativ pe teritoriul lor. Într-o a doua etapă, obiectivele respective și eforturile individuale ale fiecărui stat membru ar trebui

²³ COM(2011) 112 final

²⁴ JO L 140, 5.6.2009, p.136.

²⁵ JO L 52, 21.2.2004, p. 50.

²⁶ JO L 144, 27.4.2008, p. 64.

evaluate de către Comisie, împreună cu datele privind progresul înregistrat, pentru a evalua probabilitatea îndeplinirii obiectivului global al Uniunii și măsura în care eforturile individuale sunt suficiente pentru realizarea obiectivului comun. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a programelor naționale de eficiență energetică prin intermediul cadrului său legislativ revizuit și în contextul procesului Europa 2020. În cazul în care această evaluare va indica că realizarea obiectivului global al Uniunii este improbabilă, Comisia ar trebui să propună obiective naționale obligatorii pentru 2020, luând în considerare punctele de plecare individuale ale statelor membre, performanța economică și măsurile inițiale adoptate de către acestea.

- (14) Volumul total al cheltuielilor publice reprezintă 19% din produsul intern brut al Uniunii. Din acest motiv, sectorul public constituie un stimulent important pentru orientarea pieței către produse, clădiri și servicii mai eficiente din punct de vedere energetic, precum și în favoarea modificării comportamentului de consum energetic al cetățenilor și întreprinderilor. De asemenea, reducerea consumului energetic prin intermediul măsurilor de eficiență energetică poate elibera resursele publice în alte scopuri. Organismele publice de la nivel național, regional și local ar trebui să îndeplinească un rol exemplar în ceea ce privește eficiența energetică.
- (15) Rata renovărilor de clădiri trebuie să crească deoarece doar stocul existent de clădiri constituie sectorul cu cel mai mare potențial de economisire a energiei. În plus, clădirile reprezintă un element esențial în ceea ce privește îndeplinirea obiectivului UE de reducere cu 80-95% a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2050 în raport cu 1990. Clădirile deținute de organismele publice reprezintă o pondere semnificativă din stocul de clădiri și au o vizibilitate ridicată în viața publică. Prin urmare, se recomandă stabilirea unei rate anuale a renovărilor pentru toate clădirile deținute de organismele publice pentru actualizarea performanței energetice a acestora. Rata renovărilor nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor privind clădirile al căror consum de energie este aproape egal cu zero, prevăzute de Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor²⁷. Obligația de renovare a clădirilor publice completează dispozițiile directivei în cauză, care solicită statelor membre să se asigure că, atunci când clădirile existente suferă renovări majore, randamentul energetic al acestora este actualizat astfel încât să îndeplinească cerințele minime privind performanța energetică.
- (16) O serie de municipalități și de alte organisme publice din statele membre au pus deja în aplicare abordări integrate în ceea ce privește economiile de energie și aprovizionarea cu energie, de exemplu, prin intermediul planurilor durabile de acțiune în domeniul energiei cum ar fi cele dezvoltate în temeiul inițiativei Pactul primarilor și abordările urbane integrate care depășesc intervențiile individuale referitoare la clădiri sau moduri de transport. Statele membre ar trebui să încurajeze municipalitățile și alte organisme publice să adopte planuri integrate și durabile în materie de eficiență energetică cu obiective clare, să implice cetățenii în elaborarea și punerea în aplicare a acestora și să îi informeze în mod corespunzător în legătură cu conținutul acestora și progresul înregistrat în ceea ce privește atingerea obiectivelor stabilite. Astfel de planuri pot genera economii semnificative de energie, în special dacă sunt puse în aplicare prin sistemele de gestionare a energiei care permit organismelor publice vizate

²⁷

JO L 153, 18.6.2010, p. 13.

să-și gestioneze mai bine propriul consum energetic. Ar trebui încurajat schimbul de experiență între orașe și alte organisme publice cu privire la experiențe mai inovatoare.

- (17) În ceea ce privește achiziționarea anumitor produse și servicii, precum și achiziționarea și închirierea clădirilor, organismele publice care încheie contracte de achiziții publice de lucrări, bunuri sau servicii trebuie să ofere un exemplu și să ia decizii de cumpărare eficiente din punct de vedere energetic. Cu toate acestea, nu trebuie să se aducă atingere dispozițiilor directivelor UE privind achizițiile publice.
- (18) Evaluarea posibilității de stabilire a unui sistem de „certificate albe” la nivelul Uniunii a demonstrat că, în situația actuală, un astfel de sistem ar genera costuri administrative excesive, existând riscul ca economiile de energie să fie concentrate exclusiv într-un anumit număr de state membre și să nu fie introduse uniform pe întreg teritoriul Uniunii. Cel de-al doilea obiectiv poate fi realizat mai bine, cel puțin la acest nivel, prin intermediul sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește economiile de energie sau al altor măsuri alternative care să atingă aceeași cantitate de economii de energie. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să definească, prin intermediul unui act delegat, condițiile în care un stat membru poate recunoaște pe viitor economiile de energie înregistrate într-un alt stat membru. Ar fi indicat ca nivelul de ambiție al acestor sisteme să fie stabilit într-un cadru comun la nivelul Uniunii, oferindu-se în același timp statelor membre o flexibilitate considerabilă pentru a ține pe deplin seama de organizarea națională a actorilor pieței, contextul specific al sectorului energiei și obiceiurile consumatorilor finali. Cadrul comun ar trebui să ofere utilităților energetice posibilitatea de a furniza servicii energetice tuturor consumatorilor finali, nu doar celor cărora le vând energie. Aceasta ar crește concurența pe piața energetică deoarece utilitățile energetice își pot diferenția produsele prin furnizarea de servicii energetice complementare. Cadrul comun ar trebui să permită statelor membre să includă cerințele în sistemul lor național care urmărește un scop social, în special pentru a asigura că consumatorii vulnerabili beneficiază de un randament energetic mai ridicat. Acesta ar trebui să permită, de asemenea, statelor membre să scutească societățile mici de obligația în ceea ce privește eficiența energetică. Comunicarea Comisiei „*Small Business Act*”²⁸ stabilește principiile care trebuie luate în considerare de către statele membre care decid să se abțină de la aplicarea acestei posibilități.
- (19) Pentru a valorifica potențialul de economisire a energiei în anumite segmente ale pieței unde auditurile energetice nu sunt în general oferite din punct de vedere comercial (cum ar fi gospodăriile sau întreprinderile mici și mijlocii), statele membre trebuie să se asigure că astfel de audituri energetice sunt disponibile. Auditurile energetice trebuie să aibă un caracter obligatoriu și regulat pentru întreprinderile mari, întrucât economiile de energie pot fi semnificative.
- (20) Aceste audituri trebuie să fie efectuate în mod independent și rentabil. Cerința de independență permite ca auditurile să fie efectuate de către experți interni, cu condiția ca aceștia să fie calificați sau acreditați, să nu fie direct implicați în activitatea auditată, și ca statul membru să fi instituit un sistem de asigurare și control a calității acestora, care să aplice sancțiuni atunci când este necesar.

²⁸

COM(2008) 394 Final.

- (21) La elaborarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice, trebuie luate în considerare câștigurile în materie de eficiență și economiile obținute prin aplicarea la scară largă a inovațiilor tehnologice rentabile, cum ar fi contoarele inteligente. Pentru a maximiza beneficiile economiei de energie în cazul acestor inovații, consumatorii finali ar trebui să aibă posibilitatea de a vizualiza indicatorii de cost și consum și să primească facturi individuale periodice pe baza consumului real.
- (22) La elaborarea măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice, statele membre trebuie să țină seama de necesitatea de a se asigura buna funcționare a pieței interne și punerea în aplicare coerentă a *acquis*-ului, în conformitate cu dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.
- (23) Cogenerarea cu randament ridicat (PCCE) și rețeaua de încălzire și răcire centralizată dețin un potențial semnificativ de economisire a energiei primare care este în general nevalorificat în Uniune. Statele membre ar trebui să elaboreze planuri naționale de dezvoltare a cogenerării cu randament ridicat de căldură și electricitate și a rețelei centralizate de încălzire și răcire. Planurile trebuie să acopere o perioadă de timp suficient de lungă pentru a se pune la dispoziția investitorilor informații privind planurile naționale de dezvoltare și pentru a contribui la un mediu de investiții stabil și încurajator. Noile instalații de generare a energiei electrice și instalațiile existente substanțial renovate sau al căror permis ori autorizație de funcționare este actualizată trebuie echipate cu unități de cogenerare cu randament ridicat care să recupereze căldura reziduală rezultată în urma producției de energie electrică. Căldura reziduală poate fi ulterior transportată acolo unde este solicitată prin intermediul rețelelor de încălzire centralizată. În acest scop, statele membre trebuie să adopte criterii de autorizare pentru a asigura amplasarea instalațiilor în siturile apropiate de punctele cu cerere de energie termică. Cu toate acestea, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a stabili condiții de scutire de la aceste obligații în cazul în care au fost îndeplinite anumite condiții.
- (24) Cogenerarea cu randament ridicat ar trebui să fie definită de economiile de energie obținute din producția combinată în locul producției separate de căldură și electricitate. Definițiile cogenerării și ale cogenerării cu randament ridicat utilizate în legislația europeană nu ar trebui să aducă atingere utilizării diferitelor definiții din legislația națională în alte scopuri decât cele vizate de legislația europeană. Pentru a se maximiza economiile de energie și pentru a se evita pierderea oportunităților de economisire a energiei, ar trebui acordată cea mai mare atenție condițiilor de exploatare a unităților de cogenerare.
- (25) Pentru a se spori transparența pentru consumatorii finali cu scopul ca aceștia să poată alege între energia electrică produsă prin cogenerare și energia electrică produsă prin alte tehnici, originea cogenerării cu randament ridicat ar trebui garantată pe baza valorilor de referință armonizate privind randamentul energetic. Sistemele privind garanțiile de origine nu implică în sine dreptul de a beneficia de pe urma mecanismelor naționale de sprijin. Este important ca toate formele de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat să fie reglementate de garanțiile de origine. Garanțiile de origine ar trebui să fie diferențiate de certificatele care pot fi preschimbate.
- (26) Ar trebui luată în considerare structura specifică a cogenerării și a sectoarelor de încălzire și răcire centralizată, care includ numeroși producători mici și mijlocii, în

special în momentul reexaminării procedurilor administrative pentru obținerea permisiunii de a construi capacitatea de cogenerare sau rețele asociate, în aplicarea principiului „Gândeți mai întâi la scară mică”.

- (27) Majoritatea întreprinderilor UE sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri). Acestea prezintă un potențial enorm de economisire a energiei pentru UE. Pentru a le ajuta să adopte măsuri privind eficiența energetică, statele membre ar trebui să stabilească un cadru favorabil menit să ofere IMM-urilor asistență tehnică și informații mai bine orientate.
- (28) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale²⁹ include eficiența energetică printre criteriile de determinare a celor mai bune tehnici disponibile care servesc drept referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare a instalațiilor care se încadrează în domeniul său de aplicare, inclusiv instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală de 50 MW sau mai mare. Cu toate acestea, directiva în cauză oferă statelor membre opțiunea de a nu impune cerințe referitoare la eficiența energetică unităților de ardere sau altor unități care eliberează dioxid de carbon în cadrul sitului pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității³⁰. Pentru a se asigura obținerea de îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește randamentul energetic al instalațiilor de generare a energiei electrice și termice și al rafinăriilor de uleiuri minerale și gaze naturale, nivelurile reale de eficiență energetică trebuie monitorizate și comparate cu nivelurile relevante privind eficiența energetică asociate cu aplicarea celor mai bune tehnici disponibile. Comisia trebuie să compare nivelurile de eficiență energetică și să ia în considerare propunerea de măsuri suplimentare dacă există discrepanțe semnificative între nivelurile reale de eficiență energetică și nivelurile asociate cu aplicarea celor mai bune tehnici disponibile. De asemenea, informațiile colectate cu privire la valorile reale de eficiență energetică ar trebui utilizate în procesul de reexaminare a valorilor de referință armonizate privind randamentul energetic pentru producerea separată de căldură și electricitate, prevăzute în Decizia 2007/74/CE a Comisiei din 21 decembrie 2006³¹.
- (29) Pe baza criteriilor obiective, transparente și nediscriminatorii, statele membre ar trebui să stabilească norme care să reglementeze susținerea și împărțirea costurilor privind conectările la rețea și consolidările de rețea, precum și adaptările tehnice necesare pentru a integra noii producători de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat, luând în considerare orientările și codurile dezvoltate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003³² și Regulamentul (CE) 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (EC) nr. 1775/2005³³. Producătorii

²⁹ JO L 334, 17.12.2010, p.17.

³⁰ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

³¹ JO L 32, 6.2.2007, p. 183.

³² JO L 211, 14.8.2009, p. 15.

³³ JO L 309, 24.11.2009, p. 87.

de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat ar trebui să aibă posibilitatea de a emite o invitație la licitație pentru lucrările de conectare. Ar trebui facilitat accesul la sistemul rețelei pentru energia electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat, în special pentru unitățile de cogenerare la scară redusă sau pentru unitățile de microgenerare.

- (30) Ar trebui să fie disponibil un număr suficient de profesioniști competenți în domeniul eficienței energetice care să asigure punerea în aplicare eficientă și în timp util a prezentei directive, de exemplu, în legătură cu respectarea cerințelor privind auditurile energetice și punerea în aplicare a sistemelor de obligații în ceea ce privește eficiența energetică. Prin urmare, statele membre ar trebui să pună în aplicare sisteme de certificare pentru furnizorii de servicii energetice, audituri energetice și alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice.
- (31) Este necesar să se continue dezvoltarea pieței pentru servicii energetice pentru a se asigura disponibilitatea cererii și ofertei de servicii energetice. Transparența, de exemplu, prin intermediul listelor cu furnizorii de servicii energetice, poate contribui la aceasta. De asemenea, contractele și orientările tip, în special pentru contractarea performanței energetice, pot contribui la stimularea cererii. Ca și în alte forme ale acordurilor de finanțare din partea terților, în cazul unui contract privind performanța energetică, beneficiarul serviciilor energetice evită costurile pentru investiții prin utilizarea unei părți din valoarea financiară a economiilor de energie pentru a rambursa integral sau parțial investițiile efectuate de către un terț.
- (32) Trebuie identificate și eliminate barierele de reglementare, precum și cele de altă natură, apărute în calea utilizării contractelor privind performanța energetică și a altor acorduri de finanțare din partea terților pentru economiile de energie. Acestea includ normele și practicile contabile care împiedică reflectarea corespunzătoare în conturi a investițiilor de capital și a economiilor financiare anuale rezultate în urma adoptării măsurilor de îmbunătățire a eficienței energetice pentru întreaga durată de viață a investițiilor. De asemenea, ar trebui atenuate la nivel național obstacolele din calea renovării stocului existent de clădiri bazate pe fragmentarea motivațiilor între diferiți actori vizați.
- (33) Statele membre și regiunile ar trebui încurajate să exploateze la maximum fondurile structurale și fondul de coeziune pentru a stimula investițiile în ceea ce privește măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice. Investițiile în materie de eficiență energetică au potențialul de a contribui la creșterea economică, crearea de locuri de muncă, inovare și reducerea sărăciei energetice în gospodării, având, prin urmare, o contribuție pozitivă la coeziunea economică, socială și teritorială. Zonele cu potențial de finanțare includ măsurile privind eficiența energetică în clădirile publice și locuințele sociale și furnizarea de noi competențe pentru promovarea locurilor de muncă în sectorul eficienței energetice.
- (34) La punerea în aplicare a obiectivului de 20% în materie de eficiență energetică, Comisia va trebui să monitorizeze impactul noilor măsuri asupra Directivei 2003/87/CE, stabilind directiva UE privind comercializarea cotelor de emisii (ETS), pentru a menține stimulentele din sistemul de comercializare a emisiilor pentru investițiile cu emisii scăzute de carbon și pentru a pregăti sectoarele ETS în vederea inovațiilor necesare în viitor.

- (35) Directiva 2006/32/CE solicită statelor membre să adopte și să încerce să atingă obiectivul indicativ național global de 9% în ceea ce privește reducerea consumului de energie până în 2016 prin punerea în aplicare a serviciilor energetice și a altor măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice. Directiva în cauză prevede că cel de-al doilea plan pentru eficiență energetică adoptat de către statele membre trebuie să fie urmat în mod corespunzător, după caz, de propunerile Comisiei pentru măsuri suplimentare, inclusiv extinderea perioadei de aplicare a obiectivelor. Dacă raportul concluzionează că nu s-a înregistrat un progres suficient către atingerea obiectivelor indicative naționale prevăzute de directiva în cauză, propunerile respective trebuie să abordeze nivelul și natura obiectivelor. Conform evaluării impactului care însoțește prezenta directivă, statele membre urmează să realizeze obiectivul de 9%, care este o opțiune mai puțin ambițioasă decât obiectivul de 20% adoptat ulterior privind reducerea consumului de energie până în 2020, prin urmare, nu este necesară abordarea nivelului obiectivelor.
- (36) Deși prezenta directivă abrogă Directiva 2006/32/CE, articolul 4 din Directiva 2006/32/CE ar trebui să fie aplicat în continuare până la termenul limită de realizare a obiectivului de 9%.
- (37) Întrucât scopul prezentei directive, care constă în atingerea obiectivului UE de reducere cu 20% a consumului de energie primară până în 2020 și în a deschide calea pentru viitoarea creștere a eficienței energetice după 2020, nu va putea fi realizat de către statele membre fără adoptarea de măsuri suplimentare privind eficiența energetică și având în vedere că acesta poate fi îndeplinit cu mai mare eficiență la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta anumite măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului în cauză.
- (38) Pentru a permite adaptarea la progresul și modificările tehnice privind distribuția surselor de energie, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebuie delegată Comisiei în ceea ce privește anumite aspecte. Este extrem de important ca Comisia să desfășoare consultări pe parcursul lucrărilor pregătitoare, inclusiv la nivel de experți.
- (39) Toate dispozițiile de fond ale Directivei 2004/8/CE și ale Directivei 2006/32/CE, cu excepția articolului 4 alineatele (1) - (4) și a anexelor I, III și IV la cea de-a doua directivă, trebuie abrogate de urgență. De asemenea, trebuie abrogat articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/30/UE din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic³⁴, care prevede obligația statelor membre de a depune eforturi să achiziționeze numai produsele care aparțin clasei cele mai ridicate de eficiență energetică.
- (40) Obligația de a transpune prezenta directivă în legislația națională ar trebui limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu Directivele 2004/8/CE și 2006/32/CE. Obligația de transpunere a dispozițiilor nemodificate decurge din directivele anterioare.

³⁴

JO L 153, 18.6.2010, p. 1.

- (41) Este necesar ca prezenta directivă să nu aducă atingere obligațiilor statelor membre legate de termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiectul, domeniul de aplicare, definiții și obiective de eficiență energetică

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă prevede un cadru comun pentru promovarea eficienței energetice pe teritoriul Uniunii cu scopul de a se asigura atingerea obiectivului UE privind reducerea cu 20% a consumului de energie până în 2020 și de a deschide calea pentru viitoarea creștere a eficienței energetice după această dată.

Prezenta directivă prevede norme menite să elimine barierele existente pe piața energiei și să depășească disfuncționalitățile pieței care împiedică eficiența în ceea ce privește aprovizionarea și utilizarea energiei, stabilind obiectivele naționale în materie de eficiență energetică pentru 2020.

2. Cerințele prevăzute de prezenta directivă sunt cerințe minime și nu împiedică niciun stat membru să mențină sau să introducă măsuri mai stricte. Astfel de măsuri trebuie să fie compatibile cu legislația Uniunii. Legislațiile naționale care prevăd măsuri mai stricte sunt notificate Comisiei.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „energie” înseamnă toate formele de produse energetice, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1099/2008³⁵;
2. „consum de energie primară” înseamnă consumul intern brut, cu excepția utilizărilor neenergetice;
3. „serviciu energetic” înseamnă beneficiu fizic, utilitate sau bun obținut dintr-o combinație de energie cu o tehnologie sau acțiune eficientă din punct de vedere energetic care poate include activitățile de exploatare, întreținere și control necesare pentru prestarea serviciului, care este furnizat pe baza unui contract și care, în condiții normale, s-a dovedit că duce la o îmbunătățire a eficienței energetice sau economii de energie primară, în condiții verificabile și măsurabile sau estimabile;
4. „organisme publice” înseamnă „autorități contractante” așa cum sunt definite în Directiva 2004/18/CE;

³⁵ JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

5. „sistem de gestionare a energiei” înseamnă un set de elemente legate între ele sau care interacționează între ele aparținând unui plan care stabilește obiectivul de eficiență energetică și strategia de atingere a acestui obiectiv;
6. „părți obligate” înseamnă distribuitorii de energie sau societățile de vânzare cu amănuntul a energiei pentru care sunt obligatorii sistemele naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică, prevăzute la articolul 6;
7. „distribuitor de energie” înseamnă o persoană fizică sau juridică, inclusiv un operator de distribuție, responsabilă de transportul energiei în vederea livrării acesteia la consumatorii finali sau la stațiile de distribuție care vând energie consumatorilor finali;
8. „operator de distribuție” înseamnă „operator de distribuție” așa cum este definit în Directiva 2009/72/CE și Directiva 2009/73/CE;
9. „societate de vânzare cu amănuntul a energiei” înseamnă o persoană fizică sau juridică care vinde energie consumatorilor finali;
10. „consumator final” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce achiziționează energie pentru propriul său consum final;
11. „furnizor de servicii energetice” înseamnă o persoană fizică sau juridică ce furnizează servicii energetice sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice către facilitatea sau sediul consumatorului final;
12. „audit energetic” înseamnă o procedură sistematică de obținere a unor cunoștințe corespunzătoare despre profilul consumului energetic existent al unei clădiri sau al unui grup de clădiri, al unei operațiuni sau instalații industriale sau comerciale sau al unui serviciu privat sau public, de identificare și de cuantificare a oportunităților rentabile de economisire a energiei și de raportare a rezultatelor;
13. „contract de performanță energetică” înseamnă un acord contractual între beneficiarul și furnizorul unei măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, conform căruia investițiile în această măsură sunt plătite de către furnizor proporțional cu un nivel al îmbunătățirii eficienței energetice convenit prin contract sau cu alte criterii convenite privind performanța energetică, cum ar fi economiile financiare;
14. „operator de sistem de transport” înseamnă „operator de sistem de transport” așa cum este definit în Directiva 2009/72/CE³⁶ și Directiva 2009/73/CE³⁷;
15. „cogenerare” înseamnă producerea simultană, în același proces, a energiei electrice și a energiei termice sau mecanice;
16. „cerere justificată din punct de vedere economic” înseamnă cererea care nu depășește necesarul de încălzire sau răcire și care ar putea fi satisfăcută altfel în condițiile pieței, prin alte procese de producere a energiei, în afară de cogenerare;

³⁶ JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

³⁷ JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

17. „energie termică utilă” înseamnă energia termică produsă într-un proces de cogenerare, pentru a satisface o cerere de încălzire sau răcire, justificată din punct de vedere economic;
18. „energie electrică produsă prin cogenerare” înseamnă energia electrică produsă într-un proces legat de producerea de energie termică utilă și calculată în conformitate cu metodologia prezentată în anexa I;
19. „cogenerare cu randament ridicat” înseamnă cogenerarea care îndeplinește criteriile stabilite în anexa II;
20. „randament global” înseamnă suma anuală a producției de energie electrică și mecanică și a producției de energie termică utilă, împărțită la cantitatea de combustibil folosită pentru producerea energiei termice într-un proces de cogenerare și în producția brută de energie electrică și mecanică;
21. „raportul dintre energia electrică și energia termică” înseamnă raportul dintre energia electrică produsă prin cogenerare și energia termică utilă la funcționare exclusiv în regim de cogenerare, utilizând datele operaționale ale unei unități specifice;
22. „unitate de cogenerare” înseamnă acea unitate care poate funcționa în regim de cogenerare;
23. „cogenerare la scară redusă” înseamnă unități de cogenerare cu capacitate instalată mai mică de 1 MW_e;
24. „unitate de microgenerare” înseamnă o unitate de cogenerare cu o capacitate maximă mai mică de 50 kW_e;
25. „raportul dintre suprafețe” înseamnă raportul dintre suprafața terenului și suprafața totală a clădirilor dintr-un anumit teritoriu;
26. „încălzire și răcire centralizată eficientă” înseamnă un sistem de încălzire sau răcire centralizată care utilizează cel puțin 50% energie termică din surse regenerabile, căldură reziduală sau energie termică cogenerată sau o combinație între acestea și care are un factor de energie primară, astfel cum se menționează în Directiva 2010/31/UE, de cel puțin 0,8;
27. „renovare substanțială” înseamnă renovarea a cărei costuri depășesc 50% din costurile de investiții pentru o nouă unitate comparabilă, în conformitate cu Decizia 2007/74/CE, sau care necesită actualizarea autorizației acordate în temeiul Directivei 2010/75/UE.

Articolul 3

Obiective de eficiență energetică

1. Statele membre stabilesc un obiectiv național în materie de eficiență energetică exprimat ca nivel absolut al consumului de energie primară până în 2020. În momentul stabilirii acestor obiective, statele membre iau în considerare obiectivul UE de reducere cu 20 % a consumului de energie, măsurile prevăzute de prezenta directivă, măsurile adoptate în vederea realizării obiectivelor naționale privind

economiile de energie adoptate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/32/CE și alte măsuri de promovare a eficienței energetice în cadrul statelor membre și la nivelul Uniunii.

2. Până la 30 iunie 2014, Comisia evaluează dacă obiectivul Uniunii privind reducerea cu 20 % a consumului de energie primară până în 2020 este realizabil, necesitând reducerea cu 368 Mtep a acestui consum până în 2020, luând în considerare seria de obiective naționale prevăzute la alineatul (1) și evaluarea menționată la articolul 19 alineatul (4).

CAPITOLUL II

Consumul energetic eficient

Articolul 4

Organisme publice

1. Fără a aduce atingerea articolului 7 din Directiva 2010/31/UE, statele membre se asigură că, începând cu 1 ianuarie 2014, 3% din suprafața totală a clădirilor deținute de organismele publice este renovată anual pentru a îndeplini cel puțin cerințele minime în materie de performanță energetică stabilite de statul membru în cauză cu privire la punerea în aplicare a articolului 4 din Directiva 2010/31/UE. Ponderea de 3% se calculează la suprafața totală a clădirilor cu o suprafață totală utilă de peste 250 m², deținute de organismele publice ale statului membru în cauză, neîndeplinind la data de 1 ianuarie a fiecărui an cerințele naționale minime privind eficiența energetică prevăzute pentru punerea în aplicare a articolului 4 din Directiva 2010/31/UE.
2. Statele membre pot permite organismelor lor publice să contabilizeze, din rata lor de renovare anuală, excedentul suprafeței totale a clădirilor renovate într-un anumit an, ca și cum acest excedent ar fi fost renovat în oricare din cei doi ani anteriori sau următori.
3. În sensul alineatului (1), până la 1 ianuarie 2014, statele membre stabilesc și pun la dispoziția publicului un inventar al clădirilor deținute de organismele lor publice, care indică:
 - (a) suprafața totală în m²; și
 - (b) performanța energetică a fiecărei clădiri în parte.
4. Statele membre încurajează organismele publice:
 - (a) să adopte un plan pentru eficiență energetică, de sine stătător sau ca parte a unui plan cuprinzător privind clima sau mediul, care să conțină obiective specifice privind economia de energie în vederea creșterii continue a eficienței energetice a organismelor în cauză;
 - (b) să pună în aplicare un sistem de gestionare a energiei ca parte din punerea în aplicare a planului lor.

Articolul 5
Achiziții efectuate de organismele publice

Statele membre se asigură că organismele publice achiziționează doar produse, servicii și clădiri cu performanțe înalte de eficiență energetică, astfel cum se menționează în anexa III.

Articolul 6
Sisteme de obligații în ceea ce privește eficiența energetică

1. Fiecare stat membru stabilește un sistem de obligații în ceea ce privește eficiența energetică. Acest sistem asigură că distribuitorii de energie sau societățile de vânzare cu amănuntul a energiei care își desfășoară activitatea pe teritoriul statelor membre realizează economii anuale de energie egale cu 1,5%, în volum, din cota de piață a acestora în anul calendaristic precedent în statul membru în cauză, cu excepția energiei folosite în transport. Această cantitate a economiilor de energie trebuie realizată, de către părțile obligate, în rândul consumatorilor finali.
2. Statele membre exprimă cantitatea de economii de energie solicitată din partea fiecărei părți obligate în ceea ce privește consumul de energie finală sau primară al acestora. Metoda selectată pentru exprimarea cantității solicitate de economii de energie trebuie utilizată, de asemenea, pentru calcularea economiilor solicitate de părțile obligate. Se aplică factorii de conversie de la anexa IV.
3. Măsurile care vizează economiile pe termen scurt, astfel cum sunt definite la anexa V alineatul (1), nu reprezintă mai mult de 10% din cantitatea de economii de energie solicitată din partea fiecărei părți obligate și sunt eligibile doar în măsura în care contribuie la îndeplinirea obligației menționate la alineatul (1) în combinație cu măsurile la care sunt atribuite economiile de energie pe termen lung.
4. Statele membre se asigură că economiile solicitate de către părțile obligate sunt calculate în conformitate cu anexa V alineatul (2). Acestea pun în aplicare sisteme de control în temeiul cărora se verifică în mod independent cel puțin o parte semnificativă din punct de vedere statistic din măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice puse în practică de către părțile obligate.
5. În cadrul sistemului de obligații în ceea ce privește eficiența energetică, statele membre pot:
 - (a) să includă cerințe cu scop social în cadrul obligațiilor de economisire a energiei pe care le impun, solicitând ca măsurile să fie puse în aplicare în gospodăriile afectate de sărăcia energetică sau în locuințele sociale;
 - (b) să permită părților obligate să-și îndeplinească obligația privind economiile certificate de energie înregistrate de furnizorii de servicii energetice sau de alte părți terțe; în acest caz, acestea ar trebui să stabilească un proces de acreditare clar, transparent și deschis pentru toți actorii de pe piață, vizând reducerea la minimum a costurilor de certificare;
 - (c) să permită părților obligate să contabilizeze economiile obținute într-un anumit an ca și când acestea ar fi fost obținute în oricare dintre ultimii sau următorii doi ani.

6. Statele membre publică economiile de energie realizate de fiecare parte obligată și datele privind tendința anuală a economiilor de energie în cadrul sistemului. În vederea publicării și verificării economiilor de energie realizate, statele membre solicită părților obligate să le fie înaintate cel puțin următoarele date:
- a) economiile de energie realizate;
 - b) informațiile statistice agregate referitoare la consumatorii lor finali (identificând modificările semnificative ale informațiilor transmise anterior); și
 - c) informațiile curente privind consumul de energie la consumatorul final, inclusiv, după caz, profilurile de sarcină, segmentarea consumatorilor și localizarea geografică a consumatorilor, păstrând, în același timp, integritatea și confidențialitatea informațiilor cu caracter privat sau confidențial din punct de vedere comercial în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii Europene.
7. Statele membre se asigură că actorii de pe piață se abțin de la orice activități care pot împiedica cererea și furnizarea de servicii energetice sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice sau care pot împiedica dezvoltarea piețelor pentru serviciile energetice sau alte măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, inclusiv blocarea piețelor pentru concurenți sau abuzul de poziție dominantă.
8. Statele membre pot scuti de la aplicarea prezentului articol distribuitorii mici de energie și societățile de vânzare cu amănuntul a energiei, și anume cele care distribuie sau comercializează mai puțin decât echivalentul a 75 GWh de energie pe an, au mai puțin de 10 angajați sau a căror cifră de afaceri anuală sau total al bilanțului anual nu depășește 2 000 000 EUR. Energia produsă pentru utilizare proprie nu este luată în considerare pentru aceste praguri.
9. Ca alternativă la alineatul 1, statele membre pot opta să adopte alte măsuri pentru a atinge economii de energie în rândul consumatorilor finali. Valoarea anuală a economiilor de energie realizate prin această abordare trebuie să fie echivalentă cu valoarea economiilor de energie prevăzute la alineatul 1.
- Statele membre care aleg această opțiune notifică Comisiei, până la 1 ianuarie 2013 cel târziu, măsurile alternative pe care intenționează să le adopte, inclusiv normele privind sancțiunile prevăzute la articolul 9, indicând modul în care acestea vor realiza cantitatea necesară de economii. Comisia poate să refuze aceste măsuri sau să facă sugestii de modificare în termen de 3 luni de la notificare. În acest caz, abordarea alternativă nu se aplică de către statul membru în cauză decât după acceptarea expresă de către Comisie a măsurilor retrimise sau modificate.
10. Dacă este cazul, Comisia stabilește, pe baza unui act delegat în conformitate cu articolul 18, un sistem de recunoaștere reciprocă a economiilor de energie realizate în cadrul sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică. Un astfel de sistem autorizează părțile obligate să contabilizeze economiile de energie realizate și certificate într-un anumit stat membru pentru obligațiile lor din alt stat membru.

Articolul 7
Audituri energetice și sisteme de gestionare a energiei

1. Statele membre promovează pentru toți consumatorii finali disponibilitatea auditurilor energetice accesibile și efectuate într-o manieră independentă de către experții calificați sau acreditați.

Statele membre dezvoltă programe pentru a încuraja gospodăriile și întreprinderile mici și mijlocii să se supună auditurilor energetice.

Statele membre aduc în atenția întreprinderilor mici și mijlocii exemple concrete privind modul în care sistemele de gestionare a energiei le pot îmbunătăți activitatea.

2. Statele membre se asigură că întreprinderile care nu sunt incluse la alineatul (1) al doilea paragraf fac obiectul unui audit energetic efectuat într-o manieră independentă și rentabilă din punct de vedere al costurilor de către experții calificați sau acreditați cel mai târziu până la 30 iunie 2014 și la fiecare trei ani de la data ultimului audit energetic.
3. Auditurile energetice efectuate în mod independent rezultate din sistemele de gestionare a energiei sau puse în aplicare în temeiul acordurilor voluntare încheiate între anumite organizații ale părților interesate și un organism numit și supravegheat de către statul membru în cauză sau de către Comisie sunt considerate ca îndeplinind cerințele de la alineatul (2).
4. Auditurile energetice pot fi de sine stătătoare sau pot face parte dintr-un audit de mediu mai vast.

Articolul 8
Contorizarea și facturarea detaliată a consumului de energie

1. Statele membre se asigură că consumatorii finali de energie electrică, gaze naturale, servicii de încălzire sau răcire centralizată și apă caldă menajeră centralizată sunt dotați cu contoare individuale care indică exact consumul real de energie al consumatorilor finali și care furnizează informații despre timpul efectiv de utilizare, în conformitate cu anexa VI.

Atunci când statele membre pun în aplicare introducerea generalizată a contorizării inteligente prevăzută de Directivele 2009/72/CE și 2009/73/CE privind piața de energie electrică și de gaze, acestea trebuie să se asigure că obiectivele privind eficiența energetică și beneficiile pentru consumatorii finali sunt luate în considerare pe deplin în momentul stabilirii funcționalităților minime de contorizare și a obligațiilor impuse participanților de pe piață.

În ceea ce privește energia electrică și la cererea consumatorului final, operatorii contoarelor se asigură că acestea contorizează energia electrică produsă pe teritoriul consumatorului final și exportată către rețea. Statele membre se asigură că, la cererea consumatorilor finali, datele contoarelor privind producția sau consumul în timp real al acestora sunt puse la dispoziția unei părți terțe care acționează în numele consumatorilor finali.

În ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire, în cazul în care o clădire este aprovizionată de o rețea de încălzire centralizată, se instalează un contor de energie termică la intrarea în clădire. În ceea ce privește clădirile cu mai multe apartamente, se instalează, de asemenea, contoare care măsoară consumul individual de căldură sau răcire pentru fiecare apartament. În cazul în care utilizarea de contoare care măsoară consumul individual de energie termică nu este fiabilă din punct de vedere tehnic, se utilizează repartitoare individuale de costuri pentru energia termică, în conformitate cu specificațiile de la anexa VI punctul 1.2, pentru măsurarea consumului de energie termică al fiecărui radiator.

Statele membre introduc norme privind alocarea costurilor pentru consumul de energie termică în clădirile cu mai multe apartamente aprovizionate cu încălzire sau răcire centralizată. Normele respective includ orientări privind factorii de corecție pentru a reflecta caracteristicile clădirilor, cum ar fi transferurile de energie termică între apartamente.

2. În afara obligațiilor care rezultă din Directiva 2009/72/CE și Directiva 2009/73/CE cu privire la facturare, statele membre se asigură, cel mai târziu până la 1 ianuarie 2015, că facturarea este exactă și că aceasta are la bază consumul real în cazul tuturor sectoarelor reglementate de prezenta directivă, inclusiv distribuitorii de energie, operatorii de sisteme de distribuție și societățile de vânzare cu amănuntul a energiei, în conformitate cu frecvența minimă stabilită în anexa VI punctul 2.1: Împreună cu factura sunt puse la dispoziție informații adecvate pentru a oferi consumatorilor finali o perspectivă cuprinzătoare asupra costurilor actuale ale energiei, în conformitate cu anexa VI punctul 2.2.

Statele membre se asigură că consumatorii finali pot alege să primească fie o factură electronică, fie o factură pe hârtie și că aceștia pot accesa cu ușurință informațiile suplimentare care permit autoverificarea detaliată a consumului anterior, astfel cum se prevede la punctul 1.1 din anexa VI.

La cererea consumatorului final, statele membre solicită ca informațiile privind facturile la energie și consumul anterior al acestora să fie puse la dispoziția unui furnizor de servicii energetice numit de către consumatorul final.

3. Informațiile privind contorizarea și facturarea consumului individual de energie, precum și celelalte informații menționate la alineatele (1), (2), (3) și în anexa VI sunt furnizate consumatorilor finali în mod gratuit.

Articolul 9 **Sancțiuni**

Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în caz de nerespectare a dispozițiilor naționale adoptate în conformitate cu articolele 6 – 8 și iau măsurile necesare pentru a asigura aplicarea dispozițiilor respective. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică dispozițiile menționate anterior Comisiei până la [12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive] și orice modificare ulterioară a acestora în cel mai scurt timp.

CAPITOLUL III **Eficiența aprovizionării cu energie**

Promovarea eficienței energetice în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire

1. Până la 1 ianuarie 2014, statele membre elaborează și comunică Comisiei planul național de încălzire și răcire pentru dezvoltarea potențialului de punere în aplicare a cogenerării cu randament ridicat și a serviciilor eficiente de încălzire și răcire centralizată, care să conțină informațiile prevăzute în anexa VII. Planurile trebuie actualizate și notificate Comisiei la fiecare cinci ani. Statele membre se asigură, prin intermediul cadrului reglementativ, că planurile naționale de încălzire și răcire sunt luate în considerare în cadrul planurilor locale și regionale de dezvoltare, inclusiv în cadrul planurilor urbane și rurale de amenajare a teritoriului, și că acestea îndeplinesc criteriile de proiectare din anexa VII.
2. Statele membre iau măsurile necesare în vederea dezvoltării infrastructurii eficiente de încălzire și răcire centralizată cu scopul de a favoriza cogenerarea cu randament ridicat și serviciile de încălzire și răcire rezultate din căldura reziduală și sursele de energie regenerabilă în conformitate cu alineatele (1), (3), (6) și (7). În momentul dezvoltării infrastructurii de încălzire și răcire centralizată, acestea trebuie, în măsura în care acest lucru este posibil, să opteze pentru cogenerarea cu randament ridicat în detrimentul generării simple de energie termică.
3. Statele membre se asigură că toate instalațiile noi de generare a energiei termice și electrice cu o putere termică totală mai mare de 20 MW:
 - a) sunt dotate cu echipamente care permit valorificarea căldurii reziduale prin intermediul unității de cogenerare cu randament ridicat; și
 - b) sunt amplasate într-un loc în care căldura reziduală poate fi utilizată de punctele cu cerere de energie termică.

Statele membre adoptă criteriile de autorizare menționate la articolul 7 din Directiva 2009/72/CE sau criteriile echivalente de certificare pentru a asigura îndeplinirea dispozițiilor de la primul paragraf. În special, acestea se asigură că locația noilor instalații ia în considerare disponibilitatea sarcinilor termice corespunzătoare pentru cogenerare în conformitate cu anexa VIII.
4. Statele membre pot stabili condiții de scutire de la dispozițiile alineatului (3) în cazul în care:
 - a) nu sunt îndeplinite condițiile privind pragurile aplicabile în legătură cu disponibilitatea sarcinii termice prevăzute la punctul 1 din anexa VIII;
 - b) cerința de la alineatul (3) litera (b) referitoare la locația instalației nu poate fi îndeplinită din cauza necesității de a amplasa instalația în apropierea sitului de stocare geologică autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE; or
 - c) o analiză costuri-beneficii arată că costurile sunt mai mari decât beneficiile în raport cu costurile întregului ciclu de viață, inclusiv investițiile în infrastructură, privind furnizarea aceleiași cantități de energie electrică și termică cu încălzire sau răcire separată.

Statele membre notifică Comisiei condițiile de scutire până la 1 ianuarie 2014. Comisia poate refuza condițiile sau poate face propuneri de modificare în termen de 6 luni de la data notificării. În astfel de cazuri, condițiile de exceptare nu se aplică de către statul membru în cauză decât după acceptarea expresă de către Comisie a măsurilor retrimise sau modificate.

5. Statele membre se asigură că regulamentele naționale privind amenajarea teritoriului urban și rural sunt adaptate la criteriile de autorizare menționate la alineatul (3) și că acestea sunt compatibile cu planurile naționale de încălzire și răcire prevăzute la alineatul (1).
6. Statele membre se asigură că, atunci când instalația existentă care generează energie electrică cu o putere termică nominală totală mai mare de 20 MW este renovată substanțial sau dacă, în conformitate cu articolul 21 din Directiva 2010/75/CE, permisul său de funcționare este actualizat, conversia care permite exploatarea acesteia ca instalație de cogenerare cu randament ridicat este stabilită drept condiție în permisul sau autorizația nouă sau actualizată, cu condiția ca instalația să fie amplasată într-o locație în care căldura reziduală poate fi utilizată de punctele cu cerere de căldură în conformitate cu punctul 1 de la anexa VIII.

Echiparea instalațiilor de generare a electricității cu facilități de captare și stocare a carbonului nu trebuie considerate renovări în sensul prezentei dispoziții.

7. Statele membre pot stabili condiții de scutire de la dispozițiile alineatului (6) în cazul în care:
 - a) nu sunt îndeplinite condițiile privind pragurile aplicabile în legătură cu disponibilitatea sarcinii termice prevăzute la punctul 1 din anexa VIII; sau
 - b) o analiză costuri-beneficii arată că costurile sunt mai mari decât beneficiile în raport cu costurile întregului ciclu de viață, inclusiv investițiile în infrastructură, privind furnizarea aceleiași cantități de energie electrică și termică cu încălzire sau răcire separată.

Statele membre notifică Comisiei condițiile de scutire până la 1 ianuarie 2014. Comisia poate refuza condițiile sau poate face propuneri de modificare în termen de 6 luni de la data notificării. În astfel de cazuri, condițiile de scutire nu se aplică de către statul membru în cauză decât după acceptarea expresă de către Comisie a măsurilor retrimise sau modificate.

8. Statele membre adoptă criterii de autorizare sau criterii echivalente de certificare pentru a se asigura că instalațiile industriale cu o putere termică totală mai mare de 20 MW care generează căldură reziduală și care sunt construite sau renovate substanțial după [intrarea în vigoare a prezentei directive] captează și utilizează căldura reziduală produsă.

Statele membre stabilesc mecanisme pentru a asigura conectarea acestor instalații la rețelele de încălzire și răcire centralizate. Acestea pot solicita ca instalațiile respective să suporte costurile de conectare și costurile de dezvoltare a rețelelor de încălzire și răcire centralizată necesare pentru transportarea căldurii reziduale către consumatori.

Statele membre pot stabili condiții de scutire de la dispozițiile menționate la primul paragraf în cazul în care:

- a) nu sunt îndeplinite condițiile privind pragurile aplicabile în legătură cu disponibilitatea sarcinii termice prevăzute la punctul 2 din anexa VIII; sau
- b) o analiză costuri-beneficii arată că costurile sunt mai mari decât beneficiile în raport cu costurile întregului ciclu de viață, inclusiv investițiile în infrastructură, furnizând aceeași cantitate de energie termică cu încălzire sau răcire separată.

Statele membre notifică Comisiei condițiile de scutire până la 1 ianuarie 2014. Comisia poate refuza condițiile sau poate face propuneri de modificare în termen de 6 luni de la data notificării. În astfel de cazuri, condițiile de scutire nu se aplică de către statul membru în cauză decât după acceptarea expresă de către Comisie a măsurilor retrimise sau modificate.

9. Comisia stabilește până la 1 ianuarie 2013, prin intermediul unui act delegat în conformitate cu articolul 18, o metodologie privind analiza costuri-beneficii menționată la alineatul (4) litera (c), alineatul (7) litera (b) și alineatul (8) litera (b).
10. Pe baza valorilor de referință armonizate ale randamentului menționate în anexa II litera (f), statele membre se asigură că originea energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat poate fi garantată în conformitate cu criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii stabilite de fiecare stat membru în parte. Statele membre se asigură că garanția de origine respectă cerințele și conține cel puțin informațiile prevăzute în anexa IX.

Statele membre își recunosc reciproc garanțiile de origine, exclusiv ca dovadă a elementelor prevăzute în prezentul alineat. Orice refuz de recunoaștere a garanției de origine ca dovadă, în special din motive ce țin de prevenirea fraudelor, trebuie să se bazeze pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii. Statele membre notifică Comisiei un astfel de refuz și motivele acestuia. În cazul unui refuz de a recunoaște o garanție de origine, Comisia poate obliga partea în cauză să o recunoască, ținând cont, în special, de criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii pe care se bazează această recunoaștere.

Comisia este împuternicită să reexamineze, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 18, valorile de referință armonizate ale randamentului prevăzute în Decizia Comisiei [numărul deciziei], în temeiul Directivei 2004/8/CE, prima dată până la 1 ianuarie 2015, iar ulterior la fiecare zece ani.

11. Statele membre se asigură că orice sprijin disponibil pentru cogenerare face obiectul energiei electrice produsă prin cogenerare cu randament ridicat și că căldura reziduală este utilizată în mod eficient pentru realizarea economiilor de energie primară. Acestea nu fac diferența între electricitatea consumată în cadrul sitului și electricitatea exportată către rețea. După caz, sprijinul public pentru cogenerare, precum și generarea și rețelele de încălzire centralizată fac obiectul normelor privind ajutoarele de stat.

Articolul 11 **Transformarea energiei**

Statele membre elaborează un inventar de date, în conformitate cu anexa X, pentru toate instalațiile care se ocupă cu arderea combustibililor cu o putere termică nominală totală de 50 MW sau mai mare și pentru cele care rafinează uleiuri minerale și gaze naturale pe teritoriul național. Acesta este actualizat o dată la trei ani. Datele anuale specifice instalațiilor incluse în inventarele respective sunt puse la dispoziția Comisiei, la cerere. Statele membre includ un rezumat neconfidențial care conține informații agregate ale inventarelor în rapoartele menționate la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 12 **Transportul și distribuția energiei**

1. Statele membre se asigură că autoritățile naționale de reglementare în domeniul energiei acordă atenția cuvenită eficienței energetice în deciziile adoptate cu privire la exploatarea infrastructurii de gaze naturale și energie electrică. Acestea se asigură, în special, că tarifele și regulamentele privind rețeaua stimulează operatorii de rețea să ofere servicii de sistem utilizatorilor de rețea care le permit să pună în aplicare măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice în contextul dezvoltării continue a rețelelor inteligente.

Statele membre se asigură că regulamentele privind rețeaua și tarifele de rețea stabilite sau aprobate de către autoritățile de reglementare în domeniul energiei îndeplinesc criteriile de la anexa XI, luându-se în considerare orientările și codurile dezvoltate în conformitate cu Regulamentele nr. 714/2009 și 715/2009.

2. Până la 30 iunie 2013, statele membre adoptă planuri:
 - a) care evaluează potențialul de eficiență energetică al infrastructurii naționale de gaze, electricitate și încălzire și răcire centralizată, în special în ceea ce privește transportul, distribuția, gestiunea sarcinii și interoperabilitatea, precum și conectarea la instalațiile care generează energie electrică;
 - b) care identifică măsuri și investiții concrete pentru introducerea unor îmbunătățiri ale randamentului energetic rentabile din punct de vedere al costurilor în cadrul infrastructurii rețelei, cu un orar detaliat.
3. Statele membre pot permite componente de sisteme și structuri tarifare cu scop social pentru transportul și distribuția energiei furnizate în rețea, cu condiția ca orice efecte de subminare asupra sistemului de transport și distribuție să fie păstrate la nivelul minim necesar și să nu fie disproporționate în raport cu obiectivul social.
4. Statele membre asigură eliminarea stimulentele în ceea ce privește tarifele de transport și distribuție care conduc la creșterea nejustificată a volumului de energie distribuită sau transportată. În această privință, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/72/CE și articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/73/CE, statele membre pot impune obligații de serviciu public legate de eficiența energetică a întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul electricității, respectiv în sectorul gazului.

5. Statele membre se asigură că, în temeiul cerințelor referitoare la menținerea fiabilității și securității rețelei, bazate pe criteriile transparente și nediscriminatorii definite de către autoritățile naționale competente, operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție din teritoriu:
- a) garantează transportul și distribuția energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat;
 - b) oferă acces prioritar sau garantat la rețeaua de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat;
 - c) în momentul repartizării instalațiilor de generare a energiei electrice, acordă prioritate repartizării de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat.

Pe lângă obligațiile prevăzute la primul paragraf, operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție respectă cerințele prevăzute în anexa XII.

În special, statele membre pot facilita conectarea la sistemul de rețea al energiei electrice produse prin cogenerare cu randament ridicat în unități de cogenerare la scară mică sau în unități de microgenerare.

6. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că operatorii instalațiilor de cogenerare cu randament ridicat pot oferi servicii echilibrate și alte servicii operaționale la nivelul operatorilor de sisteme de transport sau al operatorilor de sisteme de distribuție dacă acestea sunt compatibile cu modul de operare al instalațiilor de cogenerare cu randament ridicat. Operatorii de sisteme de transport și operatorii de sisteme de distribuție se asigură că aceste servicii fac parte dintr-un proces de atribuire a serviciilor transparent și care permite efectuarea de controale.

După caz, statele membre pot solicita operatorilor de sisteme de transport și operatorilor de sisteme de distribuție să încurajeze amplasarea cogenerării cu randament ridicat în apropierea zonelor cu necesități prin reducerea taxelor privind conectarea și utilizarea sistemului.

7. Statele membre pot permite producătorilor de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat care doresc să fie conectați la rețea să emită o invitație la licitație pentru lucrările de conectare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții orizontale

Articolul 13

Disponibilitatea sistemelor de certificare

1. În vederea atingerii unui nivel ridicat de competență tehnică, obiectivitate și fiabilitate, statele membre asigură, până la 1 ianuarie 2014, disponibilitatea sistemelor de certificare sau a unor sisteme echivalente de calificare pentru furnizorii de servicii energetice, audituri energetice și măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, inclusiv pentru instalatorii de elemente de clădiri, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (9) din Directiva 2010/31/UE.

2. Statele membre pun la dispoziția publicului sistemele de certificare sau sistemele echivalente de calificare menționate la alineatul (1) și cooperează între ele și cu Comisia în vederea comparării și recunoașterii acestor sisteme.

Articolul 14 **Servicii energetice**

Statele membre promovează piața serviciilor energetice și accesul întreprinderilor mici și mijlocii la această piață prin:

- a) punerea la dispoziția publicului, verificarea și actualizarea periodică a listei cu furnizorii disponibili de servicii energetice și serviciile energetice pe care le oferă aceștia;
- b) furnizarea de contracte-tip pentru contractele de performanță energetică în sectorul public; acestea trebuie să includă cel puțin elementele menționate în anexa XIII;
- c) diseminarea informațiilor privind contractele disponibile de servicii energetice și clauzele care trebuie incluse în aceste contracte pentru a se garanta economiile de energie și drepturile consumatorilor finali;
- d) încurajarea dezvoltării etichetelor de calitate voluntare;
- e) diseminarea informațiilor privind instrumentele financiare, stimulentele, granturile și împrumuturile menite să susțină proiectele de servicii energetice.

Articolul 15 **Alte măsuri de promovare a eficienței energetice**

1. Statele membre evaluează și iau măsurile adecvate pentru eliminarea barierelor de reglementare, precum și a celor de altă natură apărute în calea eficienței energetice, în special cu privire la:
 - a) fragmentarea motivațiilor între proprietarul și chiriașul unei clădiri sau între proprietari, pentru a se evita ca aceste părți să renunțe la efectuarea de investiții de îmbunătățire a eficienței energetice, pe care le-ar fi efectuat în alte condiții, din cauza faptului că nu vor obține beneficii individuale complete sau din cauza absenței normelor privind împărțirea costurilor și a beneficiilor între ele;
 - b) dispozițiile juridice și reglementative și practicile administrative privind achizițiile publice și bugetele și exercițiile financiare anuale, cu scopul de a se asigura că organismele publice individuale nu sunt împiedicate să facă investiții menite să îmbunătățească eficiența energetică.

Măsurile de eliminare a barierelor pot include furnizarea de stimulente, abrogarea sau modificarea dispozițiilor juridice sau reglementative sau adoptarea orientărilor și a comunicărilor interpretative. Aceste măsuri pot fi combinate cu dispoziția privind educarea, formarea profesională și informațiile specifice, precum și asistența tehnică în materie de eficiență energetică.

2. Evaluarea barierelor și a măsurilor menționate la alineatul (1) sunt notificate Comisiei în primul raport suplimentar prevăzut la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 16

Factori de conversie

În vederea comparării economiilor de energie și a conversiei într-o unitate comparativă, se aplică factorii de conversie prevăzuți în anexa IV, cu excepția cazului în care se poate justifica folosirea altor factori de conversie.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 17

Acte delegate și adaptarea anexelor

1. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 18 pentru a stabili sistemul de recunoaștere reciprocă a economiilor de energie realizate în temeiul sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică menționate la articolul 6 alineatul (9).

Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 18 pentru a stabili metodologia analizei costuri-beneficii menționate la articolul 10 alineatul (9).

Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 18 pentru a stabili metodologia analizei costuri-beneficii menționate la articolul 10 alineatul (10) a treia liniuță.

2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18 pentru a adapta la progresul tehnic valorile, metodele de calcul, coeficientul de energie primară implicit și cerințele menționate la anexele I-XV și pentru a adapta la condițiile de concurență cerințele de performanță din anexa III.

Articolul 18

Exercitarea dreptului de delegare

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în temeiul condițiilor prevăzute în prezentul articol.
2. Delegarea competenței prevăzute la articolul 17 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, începând de la [data intrării în vigoare a prezentei directive].
3. Delegarea competenței prevăzute la articolul 17 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare anulează dreptul de delegare a competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate aflate deja în vigoare.

4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 17 intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu formulează obiecții în termen de 2 luni de la notificarea actului respectiv sau dacă, înainte de expirarea perioadei în cauză, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Perioada de obiecții se extinde cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 19

Reexaminarea și monitorizarea punerii în aplicare

1. Până la data de 30 aprilie a fiecărui an, statele membre prezintă un raport privind progresul înregistrat în legătură cu îndeplinirea obiectivelor de eficiență energetică, în conformitate cu anexa XIV punctul 1.
2. Până la 30 aprilie 2014, iar ulterior la fiecare trei ani după această dată, statele membre prezintă rapoarte suplimentare care conțin informații privind politicile naționale de eficiență energetică, planurile de acțiune, programele și măsurile puse în aplicare sau planificate la nivel național, regional și local pentru a îmbunătăți eficiența energetică în vederea atingerii obiectivelor naționale în materie de eficiență energetică prevăzute la articolul 3 alineatul (1). Rapoartele respective vor fi completate cu estimări actualizate privind consumul global de energie primară preconizat pentru 2020, precum și nivelurile estimate ale consumului de energie primară în sectoarele menționate în anexa XIV punctul 1.

Comisia furnizează, până la 1 ianuarie 2014, un model orientativ pentru rapoartele suplimentare. Acest model se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 20 (2). În orice caz, rapoartele suplimentare includ informațiile prevăzute în anexa XIV.

3. Rapoartele menționate la alineatul (1) pot face parte din programele naționale de reformă prevăzute în Recomandarea Consiliului 2010/410/UE.
4. Comisia analizează rapoartele anuale și rapoartele suplimentare și evaluează măsura în care statele membre au progresat în ceea ce privește obiectivele naționale în materie de eficiență energetică solicitate în temeiul articolului 3 alineatul (1) și în ceea ce privește prezenta directivă. Comisia transmite evaluarea Parlamentului European și Consiliului. Pe baza evaluării rapoartelor, Comisia poate emite recomandări către statele membre.
5. Evaluarea Comisiei privind primul raport suplimentar include o evaluare a nivelurilor de eficiență energetică ale instalațiilor actuale și noi care se ocupă cu arderea combustibililor cu o putere termică nominală totală de 50 MW sau mai mare și ale instalațiilor care se ocupă cu rafinarea uleiurilor minerale și a gazelor în lumina celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum au fost dezvoltate în conformitate cu Directiva 2010/75/UE și Directiva 2008/1/CE. În cazul în care evaluarea identifică

discrepanțe semnificative între nivelurile reale de eficiență energetică ale instalațiilor și nivelurile de eficiență energetică asociate cu aplicarea celor mai bune tehnici relevante disponibile, Comisia propune, după caz, cerințe privind îmbunătățirea nivelurilor de eficiență energetică realizate de instalațiile în cauză sau ca utilizarea acestor tehnici să devină în viitor o condiție privind autorizarea noilor instalații și reexaminarea periodică a permiselor de funcționare pentru instalațiile existente.

De asemenea, Comisia monitorizează impactul punerii în aplicare a prezentei directive asupra Directivelor 2003/87/CE și 2009/28/CE, precum și asupra Directivei 2010/31/CE.

6. Statele membre înaintează Comisiei, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, statistici privind producția națională de energie electrică și termică din cogenerarea cu randament ridicat și scăzut, în conformitate cu metodologia menționată la anexa I, în legătură cu capacitățile totale de energie termică și electrică. De asemenea, acestea înaintează statistici anuale privind capacitățile de cogenerare a energiei termice și electrice și combustibilii folosiți pentru cogenerare, precum și producția și capacitatea de încălzire și răcire centralizată în legătură cu capacitățile totale de energie termică și electrică. Statele membre înaintează statistici privind economiile de energie primară realizate prin aplicarea cogenerării în conformitate cu metodologia prevăzută în anexa II.
7. Până la 30 iunie 2014, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului evaluarea prevăzută la articolul 3 alineatul (2), urmată, după caz, de o propunere legislativă care stabilește obiective naționale obligatorii.
8. Până la 30 iunie 2018, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a articolului 6. Raportul este urmat, după caz, de o propunere legislativă pentru unul sau mai multe din scopurile următoare:
 - a) modificarea ratei de economisire a energiei prevăzută la articolul 6 alineatul (1);
 - b) stabilirea unor cerințe comune suplimentare, în special în ceea ce privește aspectele prevăzute la articolul 6 alineatul (5).
9. Până la 30 iunie 2018, Comisia evaluează progresul înregistrat de statele membre în ceea ce privește eliminarea barierelor de reglementare și de altă natură menționate la articolul 15 alineatul (1); evaluarea este urmată, după caz, de o propunere legislativă.
10. Comisia pune la dispoziția publicului rapoartele menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 20

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet.
2. În cazul în se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3, 4 și 9 din Regulamentul 182/2011/UE, având în vedere dispozițiile articolului 11.

Articolul 21

Abrogare

Directiva 2006/32/CE se abrogă de la [data termenului de transpunere a prezentei directive], cu excepția articolului 4 alineatele (1)-(4) și a anexelor I, III și IV, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în legislația națională. Articolul 4 alineatele (1) - (4) și anexele I, III și IV la Directiva 2006/32/CE se abrogă de la 1 ianuarie 2017.

Directiva 2004/8/CE se abrogă de la [data termenului de transpunere a prezentei directive], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre referitoare la termenul de transpunere în legislația națională.

Articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/30/UE se abrogă de la [data termenului de transpunere a prezentei directive].

Trimiterile la Directiva 2006/32/EC și Directiva 2004/8/CE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XV.

Articolul 22

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la [12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive]. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între actele respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 24
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

ANEXA I
Principii generale pentru calculul energiei electrice produse prin cogenerare

PARTEA I. Principii generale

Valorile folosite pentru calculul energiei electrice produse prin cogenerare se determină pe baza exploatării estimate sau efective a unității în condiții normale de utilizare. Pentru unitățile de microcogenerare, calculul se poate baza pe valori certificate.

- (a) Producția de energie electrică din cogenerare se consideră egală cu producția totală anuală de energie electrică a unității respective, măsurată la ieșirea din generatoarele principale.
 - (i) în unitățile de cogenerare de tip (b), (d), (e), (f), (g) și (h) menționate în partea II, cu un randament global anual stabilit de statele membre la un nivel minim de cel puțin 75%, și
 - (ii) în unități de cogenerare de tip (a) și (c) menționate în partea II, cu un randament global anual stabilit de statele membre la un nivel de minim 80%.
- (b) În unitățile de cogenerare cu un randament global anual mai mic decât valoarea prevăzută la litera (a) punctul (i) [unități de cogenerare de tipul (b), (d), (e), (f), (g) și (h) menționate în partea II] sau cu un randament global anual sub valoarea menționată la litera (a) punctul (ii) [unități de cogenerare de tip (a) și (c) menționate în partea II], cogenerarea se calculează cu următoarea formulă:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

unde:

E_{CHP} este cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare

C este raportul dintre energia electrică și energia termică

H_{CHP} este cantitatea de energie termică utilă produsă prin cogenerare (calculată, în acest sens, ca producția totală de energie termică minus orice cantitate de energie termică produsă în cazane separate sau prin extracție de abur viu din generatorul de abur, înainte de turbină).

Calculul energiei electrice produse prin cogenerare trebuie să aibă la bază raportul efectiv dintre energia electrică și energia termică. Dacă nu se cunoaște raportul efectiv dintre energia electrică și energia termică a unei unități de cogenerare, se pot folosi următoarele valori implicite, în special pentru scopuri statistice, pentru unități de tip (a), (b), (c), (d) și (e) menționate în partea II, cu condiția ca energia electrică produsă în cogenerare să fie mai mică sau egală cu producția de energie electrică totală a unității:

Tipul unității	Raportul energie electrică/energie termică, C (valori implicite)
Turbină de gaz în ciclu combinat, cu recuperare de căldură	0,95
Turbină de abur cu contrapresiune	0,45
Turbină de abur cu condensare	0,45
Turbină de gaz cu recuperare de căldură	0,55
Motor cu ardere internă	0,75

Dacă statele membre introduc valori implicite pentru raportul dintre energia electrică și energia termică pentru unitățile de tipul (f), (g), (h), (i), (j) și (k) menționate în partea II, aceste valori implicite trebuie să fie publicate și notificate Comisiei.

- (d) Dacă o parte din conținutul de energie al consumului de combustibil din procesul de cogenerare este recuperată sub formă de produse chimice și reciclată, această parte poate fi scăzută din consumul de combustibil înainte de calcularea randamentului global utilizat la literele (a) și (b).
- (e) Statele membre pot determina raportul dintre energia electrică și energia termică utilă în cazul funcționării în regim de cogenerare la o capacitate scăzută, utilizând datele operaționale ale unei unități specifice.
- (f) Statele membre pot utiliza alte perioade de raportare în afară de cea anuală, pentru calculele de la literele (a) și (b).

PARTEA II Tehnologii de cogenerare care intră sub incidența prezentei directive

- (a) Turbină de gaz în ciclu combinat, cu recuperare de căldură
- (b) Turbină de abur cu contrapresiune
- (c) Turbină de abur cu condensare
- (d) Turbină de gaz cu recuperare de căldură
- (e) Motor cu ardere internă

- (f) Microturbine
- (g) Motoare Stirling
- (h) Pile de combustie
- (i) Motoare cu abur
- (j) Cicluri Rankine pentru biomasă
- (k) Orice alt tip de tehnologie sau combinații ale acestora, care intră sub incidența definiției stabilite la articolul 2 alineatul (19).

PARTEA III Principii detaliate

În momentul punerii în aplicare a principiilor generale pentru calcularea energiei electrice produse prin cogenerare, statele membre utilizează orientările detaliate prevăzute în Decizia 2008/952/CE³⁸.

³⁸ JO L 338, 17.12.2008, p. 55.

ANEXA II

Metodologia de determinare a randamentului procesului de cogenerare

Valorile utilizate pentru calculul randamentului cogenerării și al economiilor de energie primară se determină pe baza exploatării estimate sau efective a unității, în condiții normale de utilizare.

(a) Cogenerarea cu randament ridicat

În sensul prezentei directive, cogenerarea cu randament ridicat îndeplinește următoarele criterii:

- producția în sistem de cogenerare de la unitățile de cogenerare asigură economii de energie primară calculate în conformitate cu litera (b) de cel puțin 10%, comparativ cu valorile de referință pentru producerea separată de energie electrică și termică,
- producția de la unitățile la scară redusă și de la unitățile de microcogenerare care asigură economii de energie primară poate fi considerată drept cogenerare cu randament ridicat.

(b) Calculul economiilor de energie primară

Cantitatea de economii de energie primară rezultată în urma producerii în sistem de cogenerare, definită în conformitate cu anexa I, se calculează pe baza următoarei formule:

$$PES = \left[1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right] \times 100 \%$$

unde:

PES reprezintă economiile de energie primară.

CHP H_{η} reprezintă randamentul termic al producției prin cogenerare, definit ca raport între producția anuală de energie termică utilă și consumul de combustibil utilizat pentru producerea de energie termică utilă și energie electrică din cogenerare.

Ref H_{η} reprezintă valoarea de referință a randamentului pentru producerea separată de energie termică.

CHP E_{η} reprezintă randamentul electric al producției prin cogenerare, definit ca raport între producția anuală de energie electrică produsă prin cogenerare și consumul de combustibil utilizat pentru producerea sumei dintre producția de energie termică utilă și energie electrică

din cogenerare. În cazul în care o unitate de cogenerare produce energie mecanică, cantitatea anuală de energie electrică produsă prin cogenerare poate fi mărită cu un factor suplimentar, care reprezintă cantitatea de energie electrică echivalentă cu cea de energie mecanică. Acest element suplimentar nu va crea dreptul de emitere a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 10 litera (10).

Ref E_η reprezintă valoarea de referință a randamentului pentru producerea separată de energie electrică.

(c) *Calculul economiilor de energie primară în cazul utilizării metodei de calcul alternativ*

Statele membre pot calcula economiile de energie primară rezultate ca urmare a producerii de energie termică și energie electrică și mecanică după exemplul de mai jos fără a utiliza anexa I pentru a exclude din acest proces cantitățile de energie termică și energie electrică ce nu sunt rezultate din cogenerare. O astfel de producție poate fi considerată ca fiind cogenerare cu randament ridicat, cu condiția să îndeplinească criteriile de randament stabilite la litera (a) din prezenta anexă și – pentru unitățile de cogenerare cu capacitate electrică mai mare de 25 MW – randamentul global să fie peste 70%. Cu toate acestea, specificarea cantității de energie electrică produsă prin cogenerare în contextul acestei producții, pentru emiterea unei garanții de origine și în scop statistic, se determină în conformitate cu anexa I.

Dacă economiile de energie primară pentru un proces se calculează utilizând metoda de calcul alternativ de mai sus, economiile de energie primară se calculează pe baza formulei menționate la litera (b) din prezenta anexă, înlocuind: „CHP H_η” cu „H_η” și „CHP E_η” cu „E_η”, unde:

H_η reprezintă randamentul termic al procesului, definit ca raport între producția anuală de energie termică și consumul de combustibil utilizat pentru producerea sumei dintre producția de energie termică și producția de energie electrică.

E_η reprezintă randamentul electric al procesului, definit ca raport între producția anuală de energie electrică și consumul de combustibil utilizat pentru producerea sumei dintre producția de energie termică și producția de energie electrică. În cazul în care o unitate de cogenerare generează energie mecanică, energia electrică produsă anual prin cogenerare poate fi mărită printr-un element suplimentar, care reprezintă cantitatea de energie electrică echivalentă cu cea de energie mecanică. Acest element suplimentar nu va crea dreptul de emitere a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 10 litera (10).

- (d) Statele membre pot utiliza alte perioade de raportare, în afară de cea anuală, pentru calculele efectuate în conformitate cu literele (b) și (c) din prezenta anexă.
- (e) Pentru unități de microcogenerare, calculul economiilor de energie primară se poate baza pe date certificate.
- (f) *Valorile de referință ale randamentului pentru producerea separată de energie electrică și termică*

Aceste valori de referință armonizate ale randamentului constau dintr-o matrice de valori diferențiate prin factori relevanți, printre care anul construcției și tipurile de combustibil și trebuie să se bazeze pe o analiză bine fundamentată care să ia în considerare, între altele,

datele de exploatare în condiții realiste, combinația de combustibili și condițiile climatice, precum și tehnologiile de cogenerare aplicate.

Valorile de referință ale randamentului pentru producerea separată de energie termică și electrică în conformitate cu formula prezentată la litera (b) stabilesc randamentul de exploatare a producerii separate de energie termică și electrică pe care cogenerarea intenționează să o înlocuiască.

Valorile de referință ale randamentului se calculează în conformitate cu principiile următoare:

1. Pentru unitățile de cogenerare definite la articolul 2 alineatul (24), compararea cu producerea separată de energie electrică trebuie să aibă la bază principiul comparării acelorași tipuri de combustibil.
2. Fiecare unitate de cogenerare se compară cu tehnologia cea mai bună și justificabilă din punct de vedere economic pentru producerea separată de energie termică și electrică disponibilă pe piață în anul construirii unității de cogenerare.
3. Valorile de referință ale randamentului pentru unitățile de cogenerare mai vechi de 10 ani se stabilesc pe baza valorilor de referință pentru unitățile cu vechime de 10 ani.
4. Valorile de referință ale randamentului pentru producerea separată de energie electrică și termică reflectă diferențele climatice dintre statele membre.

ANEXA III
Cerintele de eficiență energetică pentru achiziționarea de produse, servicii și clădiri de către organismele publice

Organismele publice care achiziționează produse, servicii sau clădiri trebuie:

- a) în cazul în care un produs este reglementat de un act delegat adoptat în temeiul Directivei 2010/30/EU sau în temeiul Directivei Comisiei de punere în aplicare a Directivei 92/75/CEE, să achiziționeze numai produsele care respectă criteriul de apartenență la cea mai înaltă clasă de eficiență energetică, ținând cont de raportul cost-eficacitate, de fezabilitatea economică și de adecvarea tehnică, precum și de concurența suficientă;
- b) b) în cazul în care un produs nereglementat în conformitate cu litera a) este reglementat de o măsură de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE adoptate după intrarea în vigoare a prezentei directive, să achiziționeze numai produse care respectă valorile de referință privind eficiența energetică specificate în respectiva măsură de punere în aplicare;
- c) să achiziționeze numai produsele reprezentând echipamente de birou reglementate de Decizia Consiliului [2006/1005/CE³⁹] care respectă cerințele privind eficiența energetică și care să fie la fel de stricte precum cele enumerate în anexa C la acordul atașat la decizia în cauză;
- d) să achiziționeze numai pneurile care îndeplinesc criteriul de apartenență la clasa cea mai ridicată de eficiență a consumului de combustibil, în conformitate cu definiția din Regulamentul (CE) nr. 1222/2009⁴⁰. Această cerință nu împiedică organismele publice să achiziționeze pneuri cu cea mai ridicată clasă de aderență sau clasă de zgomot exterior de rulare justificată prin motive de siguranță și de sănătate publică;
- e) să solicite în cadrul licitațiilor pentru contracte de servicii ca furnizorii de servicii să utilizeze, în cadrul furnizării serviciilor în cauză, doar produse care îndeplinesc cerințele menționate la literele (a) - (d) în momentul furnizării serviciilor respective;
- f) să achiziționeze sau să închirieze doar clădirile care îndeplinesc cel puțin cerințele minime privind randamentul energetic, menționate la articolul 4 alineatul (1). Gradul de respectare a acestor cerințe se verifică pe baza certificatelor de randament energetic menționate la articolul 11 din Directiva 2010/31/UE.

³⁹ JO L 381, 28.12.2006, p. 24.

⁴⁰ JO L 342, 22.12.2009, p. 46.

ANEXA IV
Conținutul energetic al combustibililor selectați pentru utilizare finală – tabel de conversie⁴¹

Produs energetic	kJ (NCV)	kgoe (NCV)	kWh (NCV)
1 kg cocs	28500	0,676	7,917
1 kg antracit	17200 — 30700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg brichete lignit	20000	0,478	5,556
1 kg lignit superior	10500 — 21000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg lignit	5600 — 10500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg șisturi bituminoase	8000 — 9000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg turbă	7800 — 13800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg brichete turbă	16000 — 16800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg țiței greu	40000	0,955	11,111
1 kg păcură	42300	1,010	11,750
1 kg benzină	44000	1,051	12,222
1 kg parafină	40000	0,955	11,111
1 kg gaz petrolier lichefiat	46000	1,099	12,778
1 kg gaz natural ^[1]	47200	1,126	13,10
1 kg gaz natural lichefiat	45190	1,079	12,553
1 kg lemn (umiditate 25 %) ^[2]	13800	0,330	3,833
1 kg pelete/brichete din lemn	16800	0,401	4,667
1 kg deșeuri	7400 — 10700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ căldură derivată	1000	0,024	0,278
1 kWh energie electrică	3600	0,086	1 ^[3]

Sursa: Eurostat.

[1] 93 % metan.

[2] Statele membre pot aplica alte valori, în funcție de tipul de lemn utilizat cel mai mult în statul membru respectiv.

[3] Aplicabil în cazul în care economiile de energie sunt calculate ca energie primară prin intermediul unei abordări ascendente bazate pe consumul energetic final. Pentru economiile de electricitate în kWh, statele membre pot aplica un coeficient implicit de 2,5. Statele membre pot aplica un alt coeficient, cu condiția de a putea justifica valoarea acestuia.

⁴¹ Statele membre pot aplica factori de conversie diferiți, în cazul în care aceștia pot fi justificați.

ANEXA V
Sisteme de obligatii în ceea ce privește eficiența energetică

1. Măsurile care vizează economiile de energie pe termen scurt

Următoarele măsuri trebuie considerate drept economii de energie vizate pe termen scurt:

- a) distribuția sau instalarea de becuri fluorescente compacte eficiente din punct de vedere energetic;
- b) distribuția sau instalarea de duze de duș eficiente din punct de vedere energetic;
- c) audituri energetice;
- d) campanii de informare.

2. Calculul economiilor de energie

Calculul economiilor de energie din cadrul sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește eficiența energetică trebuie să ia în considerare durata de viață a măsurilor. În cazul în care nu există valori naționale pentru fixarea duratei de viață a măsurilor, se aplică valorile standard menționate la punctul 4.

Părțile obligate pot utiliza una sau mai multe dintre următoarele metode de calcul al economiilor de energie în scopul articolului 6 alineatul (2):

- a) estimări tehnice;
- b) contorizare;
- c) valorile standard și duratele de viață adoptate de statele membre pe o bază clară și solidă. Aceste valori se notifică Comisiei. Comisia poate solicita modificarea valorilor respective în cazul în care există posibilitatea ca acestea să denatureze concurența sau dacă acestea se dovedesc a fi mai puțin ambițioase decât valorile standard și duratele de viață de la punctele 3 și 4.
- d) valorile standard și duratele de viață de la punctele 3 și 4, în cazul în care nu s-au stabilit valori standard și durate de viață la nivel național;

3. Valori europene standard în funcție de tipul de echipament

3.1. Aparat de uz casnic

a. CONGELATOARE ȘI FRIGIDERE ȘI CONGELATOARE COMBinate DIFERENȚIATE

	Frigidere și congelatoare combinat	Congelatoare
--	--	--------------

*Clasa A+ economii preconizate (kWh/an)	64	62
**Clasa A+ economii preconizate (kWh/an)	76	73
Clasa A++ economii preconizate (kWh/an)	129	123
Clasa A+++ economii preconizate (kWh/an)	193	185

b. CONGELATOARE ȘI FRIGIDERE ȘI CONGELATOARE COMBINATE NEDIFERENȚIATE

	Frigidere și congelatoare combinate și congelatoare	
*Clasa A+ economii preconizate (kWh/an)	64	
**Clasa A+ economii preconizate (kWh/an)	75	
Clasa A++ economii preconizate (kWh/an)	128	
Clasa A+++ economii preconizate (kWh/an)	191	

c. MAȘINI DE SPĂLAT DE UZ CASNIC

***Până la 30**

noiembrie 2013

Clasa A+ economii preconizate (kWh/an)	26
Clasa A++ economii preconizate (kWh/an)	46
Clasa A+++ economii preconizate (kWh/an)	63

***De la 1 decembrie 2013**

Clasa A++ economii preconizate (kWh/an)	20
Clasa A+++ economii preconizate (kWh/an)	37

* De la 1 decembrie 2013 Pentru toate mașinile de spălat de uz casnic cu o capacitate nominală egală cu sau mai mare de 4 kg, indicele de eficiență energetică (EEI) trebuie să fie mai mic de 59 [a se vedea anexa I la Regulamentul Comisiei (UE) nr. 1015/2010].

d. MAȘINI DE SPĂLAT VASE DE UZ CASNIC

Până la 30 noiembrie

2013**

Clasa A+ economii preconizate (kWh/an)	37
Clasa A++ economii preconizate (kWh/an)	69
Clasa A+++ economii preconizate (kWh/an)	97

****De la 1 decembrie**

2013

Clasa A++ economii preconizate (kWh/an)	32
Clasa A+++ economii preconizate (kWh/an)	60

**De la 1 decembrie 2013 Pentru toate mașinile de spălat vase de uz casnic cu o capacitate nominală egală cu sau mai mare de 11 seturi și pentru cele cu o capacitate nominală de 10 seturi și o lățime mai mare de 45 cm, indicele de eficiență energetică (EEI) trebuie să fie mai mic de 63 [a se vedea anexa I la REGULAMENTUL COMISIEI (UE) nr. 1016/2010].

3.2. Iluminat rezidențial

Economii de energie unitare de la GLS⁴² la CFL 16 kWh/an

Economii de energie unitare de la GLS⁴³ la LED 17 kWh/an

4. Durate de viață standard

Măsură de îmbunătățire a eficienței energetice prin înlocuirea componentei	Durate standard de viață în ani
Boiler – condensare	20
Boiler – evacuare directă	20

⁴² Serviciu de iluminat general (GLS) sau lămpi cu filament din tungsten (CFL)

⁴³ Serviciu de iluminat general (GLS) sau lămpi cu filament din tungsten (CFL)

Duze de injecție, petrol și gaze	10
Echipamente de control	15-20
Sistem de control – central	15-25
Sistem de control – cameră de comandă	15-25
Comenzi ale sistemelor de încălzire: supape de comandă, automate	10
Contoare	10

ANEXA VI
Cerințe minime pentru contorizarea consumului individual de energie și frecvența facturării pe baza consumului real

1. Cerințe minime pentru contorizarea consumului individual de energie

1.1. Contoare individuale

În momentul instalării unui contor individual, statele membre se asigură că acesta este conectat la o interfață care oferă consumatorului final o comunicare securizată, permițând contorului să exporte date metrologice private către consumatorul final sau către o parte terță desemnată de consumatorul final.

Interfața furnizează informații private care permit consumatorilor finali să își controleze cu o mai mare eficiență consumul individual de energie și să utilizeze informațiile respective pentru o posibilă viitoare analiză. Aceste informații trebuie să indice cel puțin rata actuală a consumului (de exemplu, kWh, kJ, m³) și costurile aferente și să fie comunicate într-un format care să promoveze acțiunile consumatorilor în materie de eficiență energetică.

Autoritatea națională de reglementare se asigură că interfața furnizează, de asemenea, date publice care permit consumatorului final să consulte și să utilizeze tarifele aplicabile duratei utilizării, cu tarificare în timp real, tarificare la orele de vârf și reduceri pentru orele de vârf.

Datele private exportate prin intermediul interfeței oferă consumatorului final posibilitatea de a-și consulta nivelurile de consum anterioare (în monedă națională și în kWh, kJ sau m³):

- a) din ultimele șapte zile, zilnic;
- b) din ultima săptămână completă;
- c) din ultima lună completă;
- d) din aceeași lună completă a anului precedent;
- e) din ultimul an complet.

Perioadele anterioare corespund perioadelor de facturare pentru a fi compatibile cu facturile casnice.

Informațiile suplimentare privind consumul anterior (orice zi, săptămână, lună, an de la începutul contorizării inteligente) și alte informații utile care permit consumatorului să efectueze pe cont propriu verificări mai detaliate (de exemplu, evoluția grafică a consumului individual; informații etalon, consumul/economiile/cheltuielile cumulative pentru începutul fiecărui contract, ponderea consumului individual din surse de energie regenerabilă și economiile conexe de CO₂ etc.) sunt puse la dispoziția consumatorului fie prin intermediul interfeței, fie prin intermediul internetului.

1.2. Repartitoare de costuri pentru energie termică

Repartitoarele de costuri pentru energie termică sunt dotate cu afișaje ușor de citit care permit consumatorului final să consulte rata actuală a consumului, precum și nivelurile de consum anterioare. Perioadele anterioare afișate de repartitoarele de costuri pentru energie termică trebuie să corespundă perioadelor de facturare.

2. Cerințe minime pentru facturare

2.1 Frecvența facturării pe baza consumului real

Pentru a permite consumatorilor finali să-și regleze propriul consum de energie, facturarea pe baza consumului real se efectuează cu următoarea frecvență:

- a) Lunar pentru consumul de energie electrică.
- b) La cel puțin fiecare două luni pentru consumul de gaze naturale. În cazul în care sunt utilizate gaze pentru încălzirea individuală, facturile sunt furnizate lunar.
- c) În cazul încălzirii și răcirii centralizate, facturile sunt furnizate lunar în timpul anotimpului cald/rece.
- d) La cel puțin fiecare două luni pentru facturarea apei calde.

Facturarea care are la bază măsurarea consumului de energie termică care utilizează repartitoare de costuri pentru energie termică este însoțită de explicații privind numerele disponibile pe afișajul repartitoarelor de costuri pentru energie termică, luându-se în considerare caracteristicile standard ale repartitoarelor de costuri pentru energie termică (EN 834)⁴⁴.

2.2. Informații minime incluse în factură

Statele membre se asigură că următoarele informații sunt puse la dispoziția consumatorilor finali, într-o formă clară și ușor de înțeles, prin intermediul facturilor, contractelor, tranzacțiilor și chitanțelor emise în stațiile de distribuție:

- (a) prețurile reale actuale și consumul real de energie;
- (b) comparații între consumul actual de energie al consumatorului final și consumul corespunzător aceleiași perioade a anului anterior, preferabil sub formă grafică;
- (c) comparații cu un utilizator mediu de energie normalizat sau etalonat, din aceeași categorie de consum;
- (d) informații de contact pentru organizațiile consumatorilor finali, agențiile pentru energie sau organisme similare, inclusiv adrese de site-uri internet de unde se pot obține informații privind măsurile disponibile de îmbunătățire a randamentului

⁴⁴

Standardul EN 834 privind repartitoarele de costuri pentru energie termică necesar pentru determinarea consumului radiatoarelor domestice de încălzire – aparate care funcționează exclusiv pe bază de energie electrică.

energetic, profiluri comparative ale utilizatorilor finali și specificații tehnice obiective privind echipamentele energetice.

2.3 Consiliere cu privire la eficiența facturilor însoțitoare și alte forme de feedback pentru consumatorii finali

În momentul trimerii contractelor și a modificărilor aduse acestora, precum și în facturile trimise consumatorilor sau prin intermediul site-urilor internet care se adresează consumatorilor individuali, distribuitorii de energie, operatorii de sisteme de distribuție și societățile de vânzare cu amănuntul a energiei notifică clienților, într-o manieră cât mai clară și ușor de înțeles, informațiile de contact privind centrele de consiliere a consumatorilor independenți, agențiile energetice sau alte instituții similare, inclusiv adresele de internet ale acestora, unde consumatorii pot obține consiliere cu privire la măsurile disponibile în materie de eficiență energetică, profilurile de referință privind consumul individual de energie și alte specificații tehnice ale aparatelor energetice care pot contribui la reducerea consumului energetic al aparatelor.

ANEXA VII

Planificarea eficienței energetice în ceea ce privește serviciile de încălzire și răcire

1. Planurile naționale de încălzire și răcire menționate la articolul 10 alineatul (1) trebuie să includă:
 - (a) o descriere a necesității de încălzire și răcire;
 - (b) o previziune privind modul în care această necesitate se va modifica în următorii 10 ani, luându-se în considerare în special evoluția necesității de încălzire și răcire a clădirilor și diferitele sectoare industriale;
 - (c) o hartă a teritoriului național, în care sunt identificate:
 - (i) punctele cu necesitate de încălzire și răcire, inclusiv:
 - municipalitățile și conurbațiile cu un raport al suprafețelor de cel puțin 0,3; și
 - zonele industriale cu un consum anual total pentru încălzire și răcire de peste 20 GWh;
 - (ii) infrastructura existentă și planificată de încălzire și răcire centralizată;
 - (iii) punctele potențiale cu surse de încălzire și răcire, inclusiv:
 - instalațiile de generare a energiei electrice cu o producție energetică anuală totală de peste 20 GWh; și
 - instalațiile de incinerare a deșeurilor;
 - instalațiile de cogenerare existente și planificate, clasificate în conformitate cu anexa VII, și instalațiile de încălzire centralizată.
 - (d) identificarea necesității de încălzire și răcire care poate fi satisfăcută prin cogenerare cu randament ridicat, inclusiv prin microcogenerare rezidențială, și prin intermediul rețelei de încălzire și răcire centralizată;
 - (e) identificarea potențialului de cogenerare suplimentară cu randament ridicat, inclusiv în urma renovării instalațiilor industriale și de generare existente și a construirii de noi astfel de instalații sau a altor facilități care generează căldură reziduală;
 - (f) măsuri care urmează să fie adoptate până în 2020 și 2030 cu scopul de a se realiza potențialul menționat la litera (e) și de a se îndeplini cererea de la litera (d), inclusiv:
 - (i) măsuri de creștere a ponderii cogenerării în ceea ce privește sistemele de încălzire și răcire și producția de energie electrică; și

- (ii) măsuri de dezvoltare a infrastructurii de încălzire și răcire centralizată eficientă din punct de vedere energetic pentru a se permite dezvoltarea cogenerării cu randament ridicat și utilizarea serviciilor de încălzire și răcire rezultate din căldura reziduală și sursele de energie regenerabilă;
 - (g) ponderea cogenerării cu randament ridicat și a potențialului stabilit, precum și a progresului înregistrat în temeiul Directivei 2004/8/CE.
 - (h) o estimare a energiei primare care urmează să fie economisită;
 - (i) o estimare a măsurilor de susținere publică pentru serviciile de încălzire și răcire, dacă acestea există, cu menționarea bugetului anual și identificarea potențialului element de sprijin. Aceasta nu aduce atingere unei notificări separate a sistemelor de sprijin public pentru evaluarea ajutoarelor de stat.
2. În mod corespunzător, planul poate fi alcătuit dintr-un ansamblu de planuri regionale sau locale.
3. Amenajarea teritoriului urban trebuie proiectată astfel încât să se asigure că:
- a) noile instalații de generare a energiei termice și electrice și instalațiile industriale care produc căldură reziduală sunt localizate în situri unde se recuperează cantitatea maximă de căldură reziduală disponibilă pentru a se îndeplini necesitatea existentă sau preconizată de încălzire și răcire;
 - b) noile zone rezidențiale sau noile instalații industriale care consumă căldură în cadrul proceselor de producție sunt localizate în situri unde o cantitate maximă din cererea de energie termică este îndeplinită pe baza căldurii reziduale disponibile, astfel cum se prevede în planurile naționale de încălzire și răcire. Pentru a asigura corespondența optimă între cererea și oferta de servicii de încălzire și răcire, amenajarea teritoriului trebuie să favorizeze înființarea mai multor instalații industriale în aceeași locație;
 - c) instalațiile de generare a energiei termice și electrice, instalațiile industriale care produc căldură reziduală, instalațiile de incinerare a deșeurilor și alte instalații de transformare a deșeurilor în energie sunt conectate la rețeaua locală de încălzire sau răcire centralizată;
 - d) zonele rezidențiale și instalațiile industriale care consumă căldură în procesele de producție sunt conectate la rețeaua locală de încălzire sau răcire centralizată.

ANEXA VIII

Orientări privind amplasarea instalațiilor de producere a energiei termice și electrice și a instalațiilor industriale

1. Amplasarea instalațiilor de producere a energiei termice și electrice, în conformitate cu articolul 10 alineatele (3) și (6)

În cazul în care există un punct cu cerere de energie termică cu capacitatea prevăzută în coloana C sau dacă există un punct cu cerere potențială de energie termică, centrala energetică trebuie amplasată la o distanță mai mică decât distanța corespunzătoare din coloana A. Un punct cu cerere potențială de energie termică este definit drept un punct care poate fi construit în mod rezonabil, de exemplu prin construirea unei rețele de încălzire centralizată. De exemplu, dacă prin intermediul tehnicilor standard de estimare se poate demonstra că există o sarcină termică agregată în exces de $15 \text{ MW} / \text{km}^2$, aceasta este considerată drept un punct cu cerere de energie termică. Suma totală a acestor sarcini în kilometri pătrați care pot fi conectate se consideră a fi capacitatea cererii de astfel de puncte cu cerere de energie termică.

Distanța A este o rută de conducte, nu o linie dreaptă, de-a lungul căreia experții ingineri care utilizează tehnicile standard de estimare, cum ar fi studiul privind cantitățile și costurile, consideră că ar fi fiabilă construirea unei conducte de apă de dimensiune corespunzătoare la un cost moderat. Aceasta exclude obstacole cum ar fi lanțuri muntoase, zone centrale, traversarea dificilă de râuri sau mări etc.

A	B	C
Distanța maximă între instalația propusă de producere a energiei electrice și punctul cu cerere de energie termică	Capacitatea electrică a centralei energetice	Consumul anual estimat al punctului cu cerere de energie termică
< 100 km	> 1999* MWe	> 7500 TJ/an
< 65 km	> 500	> 1875 TJ/an
< 15 km	> 20 MW	> 50 TJ/an

* Noua instalație va opera în general la un coeficient de sarcină de 90%.

2. Amplasarea surselor industriale de căldură reziduală menționate la articolul 10 alineatul (8).

A	B	C
Distanța maximă între instalația industrială propusă și punctul cu cerere de energie termică	Capacitate	Consumul anual estimat al punctului cu cerere de energie termică
< 75 km	> 75 MW (cu un coeficient de sarcină de 60-70%)	> 1600 TJ/an
< 60 km	> 50 MW cu un coeficient de sarcină de 60%	> 1000 TJ/an
< 25 km	> 50 MW (> 85% coeficient de sarcină)	> 400 TJ/an
< 15 km	> 20 MW	> 100 TJ/an

ANEXA IX
Garanția de origine privind energia electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat

- a) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că:
- i) garanția de origine a energiei electrice produsă prin cogenerare cu randament ridicat:
 - permite producătorilor să demonstreze că energia electrică pe care o vând este produsă prin cogenerare cu randament ridicat și este emisă în acest scop ca răspuns la o solicitare din partea producătorului;
 - este corectă, fiabilă și rezistentă la contrafacere;
 - este emisă, transferată și anulată electronic;
 - ii) o unitate de energie produsă prin cogenerare cu randament ridicat este luată în considerare o singură dată.
- b) Garanția de origine menționată la articolul 10 alineatul (7) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:
- identitatea, amplasarea, tipul și capacitatea (termică și electrică) a instalației unde a fost produsă energia în cauză;
 - data și locul producției;
 - puterea calorifică inferioară a sursei de combustibil din care a fost produsă energia electrică;
 - cantitatea de energie termică generată împreună cu energia electrică și utilizarea acesteia;
 - cantitatea de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat, în conformitate cu anexa II, pe care o reprezintă garanția;
 - economiile de energie primară calculate în conformitate cu anexa II pe baza valorilor de referință armonizate ale randamentului menționate la anexa II litera (f);
 - randamentul nominal de producere a energiei electrice și termice al instalației;
 - dacă și în ce măsură instalația a beneficiat de sprijin pentru investiții;
 - dacă și în ce măsură unitatea de energie a beneficiat în orice alt mod de o schemă de sprijin național și tipul schemei de sprijin;
 - data la care instalația a fost dată în exploatare; și
 - data și țara emiterii și un număr de identificare unic.

Garanția de origine trebuie să aibă dimensiunea standard de 1 MWh. Aceasta face referire la producția brută de energie electrică măsurată în cadrul stației și exportată către rețea.

ANEXA X
Inventarul datelor privind eficiența energetică pentru instalațiile de transformare a energiei

Inventarul menționat la articolul 11 alineatul include:

- a) o listă nenominală a instalațiilor care generează exclusiv energie electrică cu o putere termică nominală de 50 MW sau mai mare, care indică pentru fiecare în parte:
- producția de energie electrică medie anuală a instalației (MW_e) și puterea termică nominală totală (MW_{th});
 - media anuală de combustibili primari și combinația de combustibili (după caz);
 - tipul instalației și tehnologia utilizată în cadrul acesteia;
 - randamentul nominal și condițiile sale;
 - data începerii exploatarei;
 - data ultimei renovări substanțiale;
 - numărul orelor de exploatare medii anuale;
 - randamentul operațional brut mediu anual.
- b) o listă nenominală a instalațiilor care generează exclusiv energie termică cu o putere termică nominală de 50 MW sau mai mare, care indică pentru fiecare în parte:
- producția de energie termică medie anuală a instalației și puterea termică nominală totală (MW_{th});
 - media anuală de combustibili primari și combinația de combustibili (după caz);
 - tipul instalației și tehnologia utilizată în cadrul acesteia;
 - randamentul nominal și condițiile sale;
 - configurarea sarcinii termice;
 - data începerii exploatarei;
 - data ultimei renovări substanțiale;
 - numărul orelor de exploatare medii anuale;
 - randamentul operațional brut mediu anual;
- c) o listă nenominală a instalațiilor de cogenerare cu o putere termică nominală de 50 MW sau mai mare, care indică pentru fiecare în parte:

- producția de energie termică și electrică medie anuală a instalațiilor (MW_e și MW_{th}) și capacitatea puterii termice nominale totale (MW_{th});
 - media anuală de combustibili primari și combinația de combustibili, în conformitate cu Decizia 2007/74/CE privind valorile de referință armonizate, după caz;
 - tipul instalației și tehnologia utilizată în cadrul acesteia, în conformitate cu anexa VII;
 - randamentul nominal și condițiile sale;
 - randamentele nominale indicate separat pentru energia electrică și pentru energia termică;
 - raportul mediu anual dintre energia electrică și energia termică;
 - data începerii exploatării;
 - data ultimei renovări substanțiale;
 - numărul orelor de exploatare medii anuale;
 - randamentul operațional brut mediu anual.
- d) o listă nenominală a instalațiilor care rafinează uleiuri minerale și gaze naturale, care indică pentru fiecare în parte:
- consumul de energie mediu anual al instalației (MW_{th});
 - producția de energie medie anuală a instalației (conținutul energetic al amestecului de combustibili MW_{th});
 - materiile prime medii anuale;
 - tipul instalației și tehnologia utilizată în cadrul acesteia;
 - randamentul nominal (teoretic);
 - data începerii exploatării;
 - data ultimei renovări substanțiale;
 - numărul orelor de exploatare medii anuale;
 - randamentul operațional brut mediu anual.

ANEXA XI

Criterii de eficiență energetică pentru reglementarea rețelelor energetice și pentru tarifele de rețea stabilite sau aprobate de către autoritățile de reglementare în domeniul energiei

1. Tarifele de rețea reflectă cu exactitate economiile de energie electrică și de costuri în rețele rezultate în urma măsurilor de gestionare a cererii și a răspunsului la cerere, precum și a generării distribuite, inclusiv economiile rezultate în urma scăderii prețurilor de livrare sau a investițiilor în rețea și a unei exploatare mai eficiente a rețelei.
2. Reglementările privind rețelele și tarifele permit operatorilor de rețea să ofere servicii de sistem și tarife de sistem pentru măsurile de gestionare a răspunsului la cerere, gestionarea cererii și generarea distribuită privind piețele organizate de energie electrică, în special:
 - a) trecerea sarcinii din perioadele de vârf în cele mai puțin aglomerate de către consumatorii finali, luându-se în considerare disponibilitatea energiei regenerabile, energia din cogenerare și generarea distribuită;
 - b) economiile de energie din răspunsul la cerere al consumatorilor distribuiți de către agregatorii energetici;
 - c) reducerea cererii din măsurile de eficiență energetică adoptate de către furnizorii de servicii energetice, inclusiv companiile de furnizare a serviciilor energetice;
 - d) conectarea și repartizarea surselor de generare la tensiuni mai scăzute;
 - e) conectarea surselor de generare dintr-o locație mai apropiată la consum; și
 - f) stocarea energiei.

În sensul prezentei dispoziții, termenul „piețe organizate de energie electrică” include piețele nereglementate și schimburile de energie electrică pentru comercializarea energiei, capacității, compensațiilor și serviciilor de sprijin în toate intervalele de timp, inclusiv piețele de transport, piețele pentru ziua următoare și piețele din aceeași zi.
3. Trebuie să fie disponibile tarife de rețea care sprijină prețurile dinamice pentru măsurile de gestionare a răspunsului la cerere adoptate de către consumatorii finali, inclusiv:
 - a) tarifele corespunzătoare duratei de utilizare;
 - b) prețurile din momentele esențiale;
 - c) prețurile în timp real; și
 - d) reducerile de preț pentru perioadele de vârf.

ANEXA XII
Cerinte de eficiență energetică pentru operatorii sistemelor de transport și operatorii sistemelor de distribuție

Operatorii sistemelor de transport și distribuție trebuie:

- a) să stabilească și să facă publice normele standard referitoare la suportarea și punerea în comun a costurilor adaptărilor tehnice, cum ar fi conectările la rețea și consolidările rețelei, exploatarea mai eficientă a rețelei și normele privind punerea în aplicare nediscriminatorie a codurilor de rețea, care sunt necesare pentru integrarea noilor producători de energie rezultată din cogenerarea cu randament ridicat în cadrul rețelei interconectate;
- b) să pună la dispoziția noilor producători de energie electrică rezultată din cogenerarea cu randament ridicat care doresc să se conecteze la sistem informațiile cuprinzătoare și necesare solicitate de către aceștia, inclusiv:
 - (i) o estimare cuprinzătoare și detaliată a costurilor asociate cu conectarea;
 - (ii) un orar rezonabil și precis pentru primirea și prelucrarea cererii în ceea ce privește conectarea la rețea;
 - (iii) un orar indicativ rezonabil pentru orice propunere de conectare la rețea. Procesul global care urmează să fie conectat la rețea nu trebuie să dureze mai mult de 12 luni.
- (c) furnizarea de proceduri standard și simplificate în ceea ce privește conectarea producătorilor distribuți de energie electrică produsă prin cogenerare cu randament ridicat cu scopul de a facilita conectarea acestora la rețea.

Normele standard prevăzute la litera (a) se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținându-se în special seama de costurile și beneficiile asociate cu conectarea producătorilor respectivi la rețea. Aceste norme pot prevedea diferite tipuri de conectare la rețea.

ANEXA XIII

Lista minimă de elemente care trebuie incluse în contractele privind performanța energetică încheiate cu sectorul public

- Lista clară și transparentă a măsurilor privind eficiența energetică care urmează să fie puse în aplicare
- Economii garantate care urmează să fie realizate prin punerea în aplicare a măsurilor contractului.
- Durata și etapele de referință ale contractului, termenii și perioada de preaviz.
- Lista clară și transparentă a obligațiilor fiecărei părți contractante.
- Data (datele) de referință care stabilește (stabilesc) economiile realizate.
- Lista clară și transparentă a etapelor care urmează să fie efectuate pentru a se pune în aplicare măsurile și costurile asociate.
- Obligația de îndeplinire în totalitate a măsurilor prevăzute în contract și de documentare a tuturor schimbărilor efectuate pe parcursul proiectului.
- Reglementările care specifică includerea părților terțe (subcontractare).
- Afișarea clară și transparentă a implicațiilor financiare ale proiectului și distribuirea contribuției fiecărei părți la economiile monetare realizate (și anume, remunerarea furnizorilor de servicii).
- Dispoziții clare și transparente privind măsurarea și verificarea economiilor garantate obținute, verificările și garanțiile privind calitatea.
- Dispoziții care clarifică procedura de abordare a condițiilor de modificare a cadrului care afectează conținutul și rezultatele contractului (și anume, modificarea prețurilor la energie, intensitatea utilizării unei instalații).
- Informații detaliate privind obligațiile fiecărei părți contractante.

ANEXA XIV
Cadrul general pentru raportare

PARTEA 1. Cadrul general pentru rapoartele anuale

Rapoartele anuale prevăzute la articolul 19 alineatul (1) constituie baza pentru monitorizarea progresului spre obiectivele naționale pentru anul 2020. Statele membre se asigură că rapoartele includ următoarele informații minime:

- a) o estimare a următorilor indicatori pentru anul precedent:
 - (i) consumul de energie primară, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (2)
 - (ii) consumul energetic final total
 - (iii) consumul energetic final în sectorul
 - industriei
 - transporturilor (împărțite între transportul de persoane și de mărfuri)
 - gospodăriilor
 - serviciilor
 - (iv) valoarea adăugată brută în sectorul
 - industriei
 - serviciilor
 - (v) venitul total disponibil al gospodăriilor
 - (vi) produsul intern brut (PIB)
 - (vii) generarea electricității pe baza generării de energie termică
 - (viii) generarea căldurii pe baza generării de energie termică
 - (ix) consumul de combustibil pentru generarea energiei termice
 - (x) călători-kilometri (pkm)
 - (xi) tone-kilometri (tkm)
 - (xii) populație

În sectoarele în care consumul energetic rămâne stabil sau indică o anumită creștere, statele membre analizează cauzele și atașează evaluarea la estimări.

- b) actualizări ale principalelor măsuri legislative și fără caracter legislativ puse în aplicare în anul precedent care contribuie la îndeplinirea obiectivelor naționale generale în materie de eficiență energetică pentru 2020.

- c) suprafața totală a clădirilor cu o suprafață totală utilă de peste 250 m² deținute de către organismele publice care, la data de 1 ianuarie a anului în care trebuie prezentat raportul, nu au respectat cerințele privind randamentul energetic menționate la articolul 4 alineatul (1);
- d) suprafața totală a clădirilor deținute de către organismele publice ale statelor membre, renovate în anul precedent.
- e) economiile de energie obținute prin intermediul sistemelor naționale de obligații în ceea ce privește randamentul energetic, menționate la articolul 6 alineatul (1) sau măsurile alternative adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (9).

Primul raport trebuie să includă, de asemenea, obiectivul național menționat la articolul 3 alineatul (1).

PARTEA 2. Cadrul general pentru rapoarte suplimentare

Rapoartele menționate la articolul 19 alineatul (2) trebuie să furnizeze un cadru pentru dezvoltarea strategiilor naționale de eficiență energetică.

Rapoartele acoperă măsurile semnificative de îmbunătățire a eficienței energetice și economiile de energie preconizate/înregistrate, inclusiv cele privind aprovizionarea, transportul și distribuția de energie, precum și eficiența energetică la utilizatorii finali. Statele membre se asigură că rapoartele includ următoarele informații minime:

1. Obiective și strategii

- Obiectivul național de eficiență energetică pentru 2020, solicitat în temeiul articolului 3 alineatul (1);
- Obiectivul indicativ național privind economiile de energie, prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/32/CE;
- Alte obiective existente în materie de eficiență energetică care vizează întreaga economie sau sectoare specifice.

2. Măsuri și economii de energie

Rapoartele furnizează informații referitoare la măsurile adoptate sau care urmează să fie adoptate în vederea punerii în aplicare a principalelor elemente ale prezentei directive și la economiile care au legătură cu acestea.

a) Economii de energie primară

Rapoartele enumeră măsurile și acțiunile semnificative adoptate în vederea economisirii energiei primare în toate sectoarele economiei. Se furnizează estimările privind măsurile sau pachetele de măsuri/acțiuni privind economiile preconizate pentru 2020 și economiile realizate până la momentul redactării raportului.

După caz, se furnizează informații privind alte impacturi/beneficii ale măsurilor (reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, îmbunătățirea calității aerului, crearea de locuri de muncă etc.) și bugetul pentru punerea în aplicare.

b) Economii de energie finală

Primul și cel de-al doilea raport trebuie să includă rezultatele referitoare la îndeplinirea obiectivului final privind economiile de energie prevăzut la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/32/CE. În cazul în care nu este posibilă calcularea/estimarea economiilor pentru fiecare măsură în parte, trebuie precizată reducerea consumului de energie la nivel de sector pe baza (combinării) măsurilor.

De asemenea, primul și cel de-al doilea raport trebuie să includă metodologia de măsurare și/sau calcul necesară pentru calcularea economiilor de energie. Dacă se aplică „metodologia recomandată”⁴⁵, raportul trebuie să facă trimiteri la aceasta.

3. Informații specifice referitoare la dispozițiile prezentei directive

3.1. Organisme publice (articolul 4)

Rapoartele suplimentare trebuie să includă lista organismelor publice care au elaborat un plan de eficiență energetică în conformitate cu articolul 4 alineatul (3).

3.2. Obligații în ceea ce privește eficiența energetică (articolul 6)

Rapoartele suplimentare trebuie să includă coeficienții naționali selectați în conformitate cu anexa IV.

Primul raport suplimentar trebuie să includă o scurtă descriere a sistemului național menționat la articolul 6 alineatul (1) sau măsurile alternative adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (9).

3.3. Audituri energetice și sisteme de gestionare (articolul 7)

Rapoartele suplimentare trebuie să includă:

- a) numărul de audituri energetice desfășurate în ultimii 3 ani;
- b) numărul de audituri energetice desfășurate în întreprinderile mari în ultimii 3 ani;
- c) numărul de întreprinderi mari din teritoriul lor, cu indicarea numărului de audituri pentru care se aplică articolul 7 alineatul (3).

3.4. Promovarea serviciilor eficiente de încălzire și răcire (articolul 10)

Rapoartele suplimentare trebuie să includă o evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a planului național de încălzire și răcire menționat la articolul 10 alineatul (1).

3.5. Transformarea energiei (articolul 11)

- Rapoartele suplimentare trebuie să includă un rezumat neconfidențial al inventarelor de date menționat la articolul 11, în conformitate cu cerințele prevăzute la anexa X.

3.6. Transportul și distribuția energiei (articolul 12)

⁴⁵ Recomandări privind metodele de măsurare și verificare din cadrul Directivei 2006/32/CE privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice.

- Primul raport suplimentar și rapoartele ulterioare care trebuie întocmite la fiecare 10 ani trebuie să includă planurile privind potențialul de eficiență energetică al infrastructurii de gaze naturale și energie electrică menționată la articolul 12 alineatul (2).

3.7. Disponibilitatea sistemelor de certificare (articolul 13)

Rapoartele suplimentare trebuie să includă informații referitoare la sistemele naționale de certificare disponibile sau la sistemele echivalente de calificare pentru furnizorii de servicii energetice, auditurile energetice și măsurile de îmbunătățire a eficienței energetice.

3.8. Servicii energetice (articolul 14)

Rapoartele suplimentare trebuie să includă un link internet către site-ul web unde pot fi accesate listele și registrele naționale cu furnizorii de servicii energetice menționate la articolul 14.

3.9. Alte măsuri de promovare a eficienței energetice (articolul 15)

Primul raport suplimentar trebuie să includă o listă cu măsurile menționate la articolul 15 alineatul (2).

ANEXA XV
Tabel de corespondență

Directiva 2006/32/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 1
Articolul 3 litera (a)	Articolul 1 punctul 1
Articolul 3 litera (b)	--
Articolul 3 litera (c)	--
Articolul 3 litera (d)	--
--	Articolul 2 punctul 2
Articolul 3 litera (e)	Articolul 2 punctul 3
Articolul 3 litera (f)	--
Articolul 3 litera (g)	--
Articolul 3 litera (h)	--
Articolul 3 litera (i)	--
--	Articolul 2 punctul 4
--	Articolul 2 punctul 5
--	Articolul 2 punctul 6
Articolul 3 litera (j)	Articolul 2 punctul 13
Articolul 3 litera (k)	--
Articolul 3 litera (l)	Articolul 2 punctul 12
Articolul 3 litera (m)	--
Articolul 3 litera (n)	Articolul 2 punctul 10
Articolul 3 litera (o)	Articolul 2 punctul 7
Articolul 3 litera (p)	Articolul 2 punctul 8

Articolul 3 litera (q)	Articolul 2 punctul 9
Articolul 3 litera (r)	--
Articolul 3 litera (s)	--
--	Articolul 2 punctul 11
--	Articolul 2 punctul 14
--	Articolul 3
Articolul 4	--
Articolul 5	Articolul 4, articolul 5
Articolul 6 alineatul (1) litera (a)	Articolul 6 alineatul (6) literele (b) și (c)
Articolul 6 alineatul (1) litera (b)	Articolul 6 alineatul (7)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatele (1)-(5), alineatul (6) litera (a), alineatele (8)-(10)
Articolul 7 alineatul (1)	--
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (1) ultima liniuță
Articolul 7 alineatul (3)	--
Articolul 8	Articolul 13 alineatul (1)
--	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1)	--
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 14 literele (b), (c) și (e)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 11	--
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	--
--	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)

Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
--	Articolul 9
--	Articolul 11
--	Articolul 12 alineatele (1) și (2)
--	Articolul 14 literele (a) și (d)
--	Articolul 15 alineatul (1) literele (a) și (b)
--	Articolul 15 alineatul (2)
--	Articolul 16
Articolul 14 alineatele (1) și (2)	Articolul 19 alineatele (1)-(3)
Articolul 14 alineatul (3)	--
Articolul 14 alineatele (4) și (5)	Articolul 19 alineatele (4) și (5)
--	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (2)	--
Articolul 15 alineatul (3)	--
Articolul 15 alineatul (4)	--
--	Articolul 18
--	Articolul 19 alineatul (7)
--	Articolul 19 alineatul (8)
--	Articolul 19 alineatul (9)
--	Articolul 19 alineatul (10)
Articolul 16	Articolul 20
Articolul 17	Articolul 21
Articolul 18	Articolul 22
Articolul 19	Articolul 23
Articolul 20	Articolul 24
Anexa I	--

Anexa II	Anexa IV
Anexa III	--
Anexa IV	--
Anexa V	--
Anexa VI	Anexa III
--	Anexa V
--	Anexa VI
--	Anexa VII
--	Anexa VIII
--	Anexa IX
--	Anexa X
--	Anexa XI
--	Anexa XII
--	Anexa XIII
--	Anexa XIV
--	Anexa XV
Directiva 2004/8/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 1
Articolul 3 litera (a)	Articolul 2 punctul 15
Articolul 3 litera (b)	Articolul 2 punctul 17
Articolul 3 litera (c)	Articolul 2 punctul 16
Articolul 3 litera (d)	Articolul 2 punctul 18
Articolul 3 litera (e)	--
Articolul 3 litera (f)	--
Articolul 3 litera (g)	Articolul 2 punctul 20
Articolul 3 litera (h)	--

Articolul 3 litera (i)	Articolul 2 punctul 19
Articolul 3 litera (j)	--
Articolul 3 litera (k)	Articolul 2 punctul 21
Articolul 3 litera (l)	Articolul 2 punctul 22
Articolul 3 litera (m)	Articolul 2 punctul 24
Articolul 3 litera (n)	Articolul 2 punctul 23
Articolul 3 litera (o)	--
--	Articolul 2 punctul 25
--	Articolul 2 punctul 26
--	Articolul 2 punctul 27
Articolul 4 alineatul (1)	Anexa II litera (f) prima liniuță
--	Articolul 10 alineatele (1)-(9)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (10) a treia liniuță
Articolul 4 alineatul (3)	--
Articolul 5	Articolul 10 alineatul (10) prima și a doua liniuță
Articolul 6	--
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (11)
Articolul 7 alineatul (2)	--
Articolul 7 alineatul (3)	--
Articolul 8	Articolul 12 alineatul (5)
--	Articolul 12 alineatul (6)
--	Articolul 12 alineatul (7)
Articolul 9	--
Articolul 10 alineatele (1) și (2)	--
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (6)
Articolul 11	--

Articolul 12	--
Articolul 13	Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 14	--
Articolul 15	Articolul 22
Articolul 16	--
Articolul 17	Articolul 23
Articolul 18	Articolul 24
Anexa I	Anexa I partea II
Anexa II	Anexa I partea I
--	Anexa I partea III
Anexa III	Anexa II
Anexa IV	--

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind eficiența energetică și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB⁴⁶

ENERGIE [32]

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

- ☐ ☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă
- ☐ ☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁴⁷
- ☐ ☐ Propunere/inițiativă care se referă la prelungirea unei acțiuni existente
- ☒ ☐ Propunere/inițiativă care se referă la o acțiune reorientată către o acțiune nouă.

1.4. Obiective

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Prezenta propunere își are originea în Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii. Aceasta contribuie în mod direct la atingerea unuia dintre cele cinci obiective principale ale strategiei, în special îndeplinirea obiectivului de 20% în materie de eficiență energetică în 2020.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr.:

Nr. 3: Realizarea obiectivului de reducere cu 20% a consumului de energie al UE

Nr. 4: Promovarea energiilor regenerabile și creșterea eficienței energetice în sectorul transporturilor, rezidențial/terțiar și industrial prin abordarea barierelor netehnologice (programul „Energie inteligentă - Europa”)

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză:

Nr. 3: 32 04 03

Nr. 4: 32 04 06

⁴⁶

ABM: gestiune pe activități – ABB: întocmirea bugetului pe activități.

⁴⁷

Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Propunerea va avea efecte pozitive în ceea ce privește securitatea aprovizionării în Europa, va contribui la atenuarea schimbărilor climatice și va avea un impact pozitiv cu privire la creșterea economică și crearea de locuri de muncă. Economii de energie eliberează resurse financiare care pot fi reinvestite în alte sectoare ale economiei și care pot reduce tensiunea asupra bugetelor publice. Pentru cetățeni, eficiența energetică echivalează cu facturi mai mici la energie. De asemenea, eficiența energetică furnizează măsuri de combatere a problemei privind sărăcia energetică. În cele din urmă, o producție mai mare cu un consum mai mic ar trebui să contribuie la îmbunătățirea competitivității industriilor UE și să le plaseze într-o poziție de lider pe piețele globale ale tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

În temeiul prezentei propuneri, statele membre vor înainta Comisiei un raport anual privind progresul înregistrat cu privire la punerea în aplicare a directivei pe baza unui număr de indicatori (de exemplu, consumul de energie primară, indicatorii de activitate dintr-o serie de sectoare, cum ar fi sectorul industrial, rezidențial și terțiar, sectorul transporturilor, aprovizionarea cu energie, suprafața totală de clădiri deținute și renovate de către organismele publice într-un anumit an). De asemenea, statele membre trebuie să prezinte, la fiecare trei ani, un raport privind diferiți indicatori de punere în aplicare.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Obiectivul pe termen scurt al prezentei propuneri constă în contribuția semnificativă la obiectivul UE privind eficiența energetică pentru 2020 și îndeplinirea Strategiei UE 2020. Propunerea are, de asemenea, un obiectiv pe termen lung, și anume creșterea eficienței energetice pe teritoriul UE după 2020.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Uniunea și-a stabilit ca obiectiv pentru anul 2020 reducerea consumului său de energie primară cu 20 %, iar acest obiectiv a fost identificat drept unul dintre cele cinci obiective esențiale pentru Strategia Europa 2020. Cadrul politic actual la nivelul UE și al statelor membre nu a reușit să valorifice potențialul existent de economisire a energiei.

Provocările din domeniul energetic abordate de prezenta propunere (securitatea aprovizionării cu energie, durabilitatea și schimbările climatice, precum și competitivitatea UE) preocupă întreaga comunitate europeană și, prin urmare, este necesar un răspuns colectiv la nivelul UE pentru a se asigura coordonarea acțiunilor și îndeplinirea cât mai eficientă a obiectivelor comune.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

Cadrul actual în materie de eficiență energetică abrogat de prezenta directivă, și anume Directiva privind serviciile energetice și Directiva privind cogenerarea, nu a reușit să valorifice pe deplin potențialul existent în ceea ce privește economiile de energie din cauza formulării prea permissive. Prezenta propunere vizează să remedieze lacunele și neajunsurile celor două directive prin consolidarea și clarificarea conținutului și stabilirea de obligații clare.

1.5.4. Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Propunerea are legătură directă cu strategia și inițiativa emblematică Europa 2020 pentru o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor. Aceasta este compatibilă și completează politicile climatice, energetice și sociale ale UE.

1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia

☐ ☐ Propunere/inițiativă cu **durată limitată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☒ ☐ Propunere/inițiativă cu **durată nelimitată**

– punerea în aplicare va începe probabil în 2012, în funcție de evoluția procesului legislativ

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Tipul (tipurile) de gestiune preconizat(e)⁴⁸

☒ ☐ **Gestiune centralizată directă** de către Comisie

☐ ☐ **Gestiune centralizată indirectă**, prin delegarea sarcinilor de execuție:

– ☐ agenților executive

– ☐ organismelor instituite de Comunități⁴⁹

– ☐ organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☐ **Gestiune partajată** cu state membre

☐ **Gestiune descentralizată** împreună cu țări terțe

☐ **Gestiune în comun** cu organizații internaționale (*de precizat*)

Dacă se indică mai multe tipuri de gestiune, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Rolul principal privind punerea în aplicare a prezentei propuneri revine statelor membre. Comisia va efectua o serie de studii și evaluări și va monitoriza și sprijini (printr-un număr de inițiative de cooperare cum ar fi proiectul „Acțiune concertată”) punerea în aplicare la nivel național.

⁴⁸ Explicațiile privind tipurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁹ Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Statele membre trebuie să furnizeze: (i) un raport anual privind anumiți indicatori de bază privind energia și punerea în aplicare; și (ii) un raport pe trei ani privind informații mai detaliate referitoare la punerea în aplicare a directivei, precum și la măsurile și strategiile naționale în materie de eficiență energetică.

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Riscurile referitoare la punerea în aplicare a directivei sunt identificate în planul de punere în aplicare care însoțește propunerea. Acestea vizează atât riscurile privind etapa de transpunere și de punere în aplicare, cât și riscurile interne și externe.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată(e)

Planul de punere în aplicare prevede măsuri corective pentru a face față riscurilor identificate. Acesta include, de exemplu, dialogul și cooperarea consolidată cu statele membre, inclusiv în contextul „Acțiunii concertate” și la nivel bilateral, cerințe privind tabelele de corespondență, stabilirea de sancțiuni în cazul nerespectării. Planul prevede, de asemenea, o evaluare de către Comisie a rapoartelor naționale anuale și triennale. De asemenea, Comisia poate face recomandări.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Prezenta propunere nu are niciun impact asupra părții operaționale a bugetului UE. Nu au fost identificate riscuri.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia bugetară (liniile bugetare) afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Natura cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere.....]	CD/CND ⁽⁵⁰⁾	Țări AELS ⁵¹	Țări candidate ⁵²	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul Financiar
1A	32.04.03 [Activități de sprijinire a politicii europene în domeniul energiei și a pieței interne a energiei]	CD	NU	NU	NU	NU
1A	32.04.06 [[Programul-cadru pentru competitivitate și inovație — programul „Energie inteligentă - Europa”]	CD	DA	DA	NU	NU

- Noi linii bugetare solicitate – NU

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Natura cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrică..... ..]	CD/CND	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul Financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁵⁰ CD= credite diferențiate / CND = credite nediferențiate.

⁵¹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵² Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

PROPUNEREA VA FI PUSĂ ÎN APLICARE ÎN BAZA BUGETULUI EXISTENT ȘI NU ARE IMPLICAȚII BUGETARE ASUPRA CADRULUI FINANCIAR MULTIANUAL.

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Număr	[Rubrica 1A]
---	-------	--------------

DG: <ENER>			Anul N ⁵³	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare 32.04.03	Angajamente	(1)	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,4
	Plăți	(2)	0,06	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,26
Numărul liniei bugetare 32.04.06	Angajamente	(1a)	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	33,6
	Plăți	(2a)	1,44	3,36	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	28,8
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ⁵⁴										
Numărul liniei bugetare 32010406		(3)								
TOTAL credite pentru DG <ENER>	Angajamente	=1+1a +3	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Plăți	=2+2a	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

⁵³ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁵⁴ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

		+3								
• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Plăți	(5)	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <1A> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Plăți	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

În cazul în care propunerea / inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 4 din cadrul financiar multianual (suma de referință)	Angajamente	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Plăți	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	30,06

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”
---	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
DG: <ENER>									
• Resurse umane		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
• Alte cheltuieli administrative		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
TOTAL DG <ENER>	Credite	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul N ⁵⁵	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	40,691
	Plăți	2,313	4,373	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	35,751

⁵⁵ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale noi (inițiativa face parte din cadrul financiar actual)
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

Obiectivele și realizările			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tipul realizărilor ⁵⁶	Costul mediu al realizărilor	Nr. realizări	Costurile	Nr. realizări	Costurile	Nr. realizări	Costurile	Nr. realizări	Costurile	Nr. realizări	Costurile	Nr. realizări	Costurile	Nr. realizări	Costurile	Număr total de realizări	Costurile totale
↓																		
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 3 Reducerea cu 20 % a consumului de energie în UE în raport cu previziunile PRIMES 2007 pentru 2020																		
- Realizare	studiu	1	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	7	1,4
Subtotalul pentru obiectivul specific nr. 3				0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2	7	1,4
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 4 – Promovarea energiilor regenerabile și creșterea eficienței energetice în sectorul transporturilor, rezidențial/terțiar și industrial prin abordarea barierei tehnologice (programul „Energie inteligentă - Europa”)...																		
- Realizare	studiu	1,4	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	14	19,6
- Realizare	Acțiune concertată	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	2,1	14
Subtotalul pentru obiectivul specific nr. 4			2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	16,1	33,6

⁵⁶ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construite etc.).

COSTURI TOTALE		5		5		5		5		5		5		5		35
----------------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---	--	----

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Rezumat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos: (inițiativa face parte din cadrul financiar actual)

Necesarul de credite administrative se asigură în cadrul alocării deja acordate pentru gestionarea acestei acțiuni și/sau redistribuite în cadrul DG, completată, dacă este cazul, cu orice alocare suplimentară care ar putea fi acordată DG responsabile cu gestionarea în cadrul procedurii de alocare anuală, ținând seama de constrângerile bugetare.

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N ⁵⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
Alte cheltuieli administrative	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
În afara RUBRICII 5⁵⁸ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								
TOTAL	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691

⁵⁷

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁵⁸

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane alocate în prezent, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)							
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727
XX 01 01 02 (în delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) ⁵⁹							
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)							
XX 01 04 yy ⁶⁰	- la sediu ⁶¹						
	- în delegații						
XX 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării indirecte)							
10 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării directe)							
Altă linie bugetară (a se preciza)							
TOTAL	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare, care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și luând în considerare constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Adoptarea măsurilor corespunzătoare pentru punerea în aplicare a diverselor cerințe care revin Comisiei (de exemplu, revizuirea rapoartelor statelor membre, inițierea și supravegherea studiilor, efectuarea de analize, dezvoltarea programelor de sprijin privind punerea în aplicare, monitorizarea punerii în aplicare)
Personal extern	

⁵⁹ AC= agent contractual; INT= personal interimar ("Intérimaire"); JED= „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații); AL= agent local; END = expert național detașat.

⁶⁰ Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

⁶¹ În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

....

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual⁶².

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

.....

3.2.5. Participarea terților la finanțare

- ☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... a se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁶² A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul Interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁶³						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	... se introduce numărul de coloane necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

....

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

....

⁶³ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 25% pentru costuri de colectare.